

צוואה

מדרגים וקדוכם • אשר ענין אחריו
 פירכה • איש אלקי קדוש הוא נרדע
 כשקרום סגולתיים כסלכ' • נשמו וכמחשיו
 כוכה זויבכ • ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
 סגובל קמנוח מקורר **אלכסנדר**
דסקינד כמותר **משה** זנוק' ל'
 עקסילחנו כעס' ה' ס' **יסוד**
ישורש העבודה וסיה זום
 על כנס : לפלוסם על מוכח סדפוס
 זכאקעס כמי מועלתה זרכס : כססמלס
 מדר ספסלס סקיה כרוכס : לחועלת
 אנכי לבב בני אל מי לסיום לנגד סייחס
 קמיד לסיח מוכדי סגס כדלתה ושחחס •
 כנן אל אחוסו למנייכס : כוון כספ
 כוון זוכ וירשח סגס לזרכס : וכאוס
 זק ינאל ויגלכס : כ'נ ככ'ר

כדסס סק'ק הוריאדנא הבירה

לכדר ולסרס **גאלה** **ההיה**
 לו **אהד** **פלחיו** **לס'ק**

צילום ישעור של הדפוס הראשון, הורודנא תקני"ד

ועחה נדפס מחדש בתוספת ה. צוואה הקטנה,
 כפי שנדפס בפעם הראשונה ע"י נכד המחבר
 מוהר"ר ראובן זצ"ל, בוורשא שנת תרכ"א.

מסירת מודעה

הנה על פסוק (תהלים לב, ו) על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא, ודרשו רד"ל (ברכות ת, א) לעת מצוא זו מיתה, ובהיות כי זה כל האדם, לכן קודם כל דבר הריני מוסר מודעה לפני עילת כל העילות וסיבת כל הסיבות ורצון כל הרצונים, מחויב המציאות ואלהותו הנצחיות ואחדותו הנעלמת אחד יחיד ומיוחד ואין יחידות כמחזו בשום פנים, ה' הוא והיה, מהות כל היות, איהו מלעיל כל עלמיו ואיהו אסתר כל עלמין לית אתר פגוי מיגיה, יוצרי ובוראי יתברך שמך ויתעלה זכרך לעד, הריני מוסר מודעה לפניך, שרצוני דעתי חפצי ותשוקתי אליך הריני מבטל מהיום כל המחשבות זרות ורעות שאפשר לבוא ח"ו בעת הזאת עת פרידת נשמתי מגופי, מחמת סירוף ובלבול דעתי ח"ו, הן בדבור הן במחשבה, לכן אני מוסר מודעה לפניך יוצרי ובוראי יתברך לעד, שיהא אותו הדבור או מחשבה בטל ומבוטל, ולא יהא ממש בריבורי או במחשבתי או ברמזיהי, כי אתה יוצרי ובוראי יתברך ידעת מחשבתי ולבי, שאני מאמין באמונה שלימה ואמיתית באלהותך הקדושה ותורתך הקדושה, שאתה אלהים אמת ותורתך אמת, והריני מקבל עלי ועל כל הדורות שיצאו מחלצאיי, אלהותך ואחדותך הקדושה ותורתך הקדושה, וגם צחימתי וגזרתי בצחאת שכיב מרע לבניי שיחיו, שיקבלו גם הם אלהותך ואחדותך הקדושה ותורתך הקדושה עליהם ועל זרעם לעולם, יוצרי ובוראי יתברך שמך לעד, מן המיצר קראתי שמך הגדול שאל תטרוף דעתי עלי את השעה, עת פרידת נשמתי מגופי, וחצילני מבלבול הדעת ומן התועים בעת הזאת, כל עוד נשמתי כי, רוח נכון חדש בקרבי וחכין לבי ומחשבותי ורעיונותי בשעה זו ליחדך באהבה וביראה בכל לבי ובכל נפשי, ואל תאסוף עם חטאים נפשי ח"ו, תמות נפשי מות ישרים, כדי, שאחזיר נשמתי למקום שחצבת משם ולהיות מוכן ומוזמן לחוות בנועם ה' ולבקר בהיכלך, ואמצא מנוחה באור החיים, צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלהים חיים, ואין לי להשען על זכותי ומיעוט מעשי הטובים, כי יודע אני ערכי השמל, רק באתי כעני המבקש על הפתחים, מתנת חנם, כן תחנני יתברך שמך יוצרי ובוראי, יהי רצון מלפניך שתהא העונה הזאת אשר אני מתפלל לפניך, עת רצון ורחמים, ותשמך תפלתי ותאזין תחינתי, ואני תפילתי לך ה' עת רצון אלהים ברוב חסדך ענני באמת ישעך.

יוצרי ובוראי יתברך הריני פוכר מעתה נפשי ורוחי ונשמתי אליך בלב שלם ברעותא שלימ על פי דעת אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב ורעיא מהימנא והנביאים הקדושים ועי"ם דעת חכמי התנאים והאמוראים, והריני מכוון כוונתם על דעתם ועל דרך הידוע להם, איך צריך להיות הכוונה בעת פרידת נפש רוח ונשמה מהגוף, והריני מקבל עלי בלב שלם ובנפש תמיצה ארבע מיתות ב"ד, בכדי להתקן כל הסגמים שפגמתי בשמך הגדול, והריני מבקש ומתחנן מעילת כל העילות וסיבת כל הסיבות ורצון כל הרצונים, שיתן לי בעת הזאת שכל שלם וחוק לטהר לבי לעובדו באמונה כלימה ובאמת, אמן אמן ואמן סלה.

(* נוסח זה נדפס אחרי צוואת המחבר ע"י נכדו: מוהר"ר ראובן זצ"ל בנושא שנת תרכ"א.

צוואה יקרה

מאת

הרב המפורסם צדיק חסיד קדוש וטהור

מה' אלכסנדר זיסקינד זצוק"ל

בעה"מ ס' הקדוש

יסוד ושורש העבודה

צוואה יקרה

סדורה וערוכה. אשר הניח אחריו ברכה. איש אלקי קדוש ונורא. הוא גודע בשערים המצויינים בהלכה. בשמו ובמעשיו שזכה וזיכה. ה"ה הרב המפורסם החסיד אמיתי המקובל המנוח מוה' אלכסנדר זיסקינד במוה' משה וצוק"ל בעה"מ ס' יסוד ושרש העבודה והוא צוה על ככה. להעלותה על מזבח הדפוס ולקבעה כפי תועלתה וצרכה. ובהתחלת סדר התפלה תהיה כרוכה. לתועלת אנשי לבב בני אל חי להיות לגוד עיניהם תמיד להיות עובדי השם ביראה ושמחה. ובזכות זה יבא ויגאלכם במהרה בימינו אכ"ר:

ב ע ז ם ה

צוואה לבניי שיחיו

וצאה זו תבוא על הדפוס בהתחלת הסדורים

בניי אהובי, הגם שכבר חברתי חכור מעניני עבודת יוצרנו ובוראנו ית"ש ויתעלה זכרו לעד, שקראתיו שמו יסוד ושרש העבודה, ולא ללמד בשבילכם לבד יצאתי שם, אלא על הכלל כולו, שעל כל איש מעם קדוש הישראלי חיוב לקיים בכל מה שכתוב שם כפי שבארתי שם טעמו ונימוקו בכל כוונה וההתנהגות הנזכר שם, אך אתכם בניי אהוביי ידעתי לבבכם מכל משפחות עם קדוש הישראלי, לכן אני מצוה בגזירת כבוד אב וצוואת שכיב מרע, לקיים עליכם להיות עושים כל מה שאבאר בצוואה זו, מה שלא היה באפשרי להזכיר בחבורי הנ"ל. ואקווה ליוצרי ובוראי ית"ש ויתעלה זכרו לעד, שגם שאר בני אדם שיעיינו בצוואה זו, יתנו לבם הטהור בכל הכתוב בה, ויגיע גם כן מעבודתם נחת רוח ליוצרנו ובוראנו ית"ש ויתעלה זכרו לעד אמן.

צוואה יקרה

א. אשר אנכי מצוה אתכם היום בניי אהוביי בגזירת כיבוד אב ובצוואת שכיב טרע שתקבלו עליכם אלהותו ומלכותו ואדנותו של יוצרנו וכוראנו ית"ש ויתעלה זכרו לעד. לשמור מצותיו וחוקותיו ותורותיו לעשותם כראוי ולשמה ולא כמצות אנשים מלומדה רחמנא ליצילן וכוונתכם תהיה בכדי שיגיע ממעשיכם נחת רוח ליוצרנו וכוראנו ית"ש ויתעלה. ותהיו עמלים בתורתו הקדושה בכל עת שיהיה לכם פנאי אף רגע אחד לא תבלו ח"ו כהבלי העולם וכוונת למודיכם בתורתו הקדושה תהיה ג"כ בכדי שיגיע להשם יתעלה נחת רוח מהלמוד ותקבעו בלבבכם אהבתו ויראתו לעשות רצונו בלבב שלום ותתפארו באלהותו הקדושה בתמידות ותתנו לו ית"ש ויתעלה הודאה בכל עת בפיכם ובלבבכם על שזיכה אתכם וברא אתכם בחלקו הקדוש בתוך עם קדוש הישראלי כמ"ש כי חלק ה' עמו ולא בתוך עם מן העמים עכו"ם כליל יהלוק; גם מלכד מסירת נפש ככה כפי שהזכרתי בחבורי שחיוב על כל איש ישראל מעם קדוש לקבל על עצמו במקומות הירועים בקריאת שמע ובתפלה ע"פ זוהר הקדוש וכתבי האר"י ז"ל, מלכד זה אני מצווה אתכם בניי אהוביי שאם יבוא ח"ו עליכם מסירת נפש בפועל השם יצילכם וכל עם הקדוש אזי תקבלו עליכם מסירת נפש בשמחה גדולה עד מאוד, והבורא ית"ש ויתעלה ישתעשע בכם בכל העולמות העליונים ויאמר ראו מה בריה בראתי בעולמי שלא חס על גופו וסבל יסורים לכבודו ומסר עצמו על קדושת שמי בניי אהוביי יהא חלקי עמכם בקבול השכר הנפלא על זה שעין לא ראתה. ויצרי ובוראי חקרני ודע לבכי כחנני- ודע שרעפי ותזכה אותי בזה בעוד חיים חיותי במסירת נפש בפועל לכבוד שמך הגדול והקדוש ותדע לבכי שלא אמסור גופי למיתה בשביל גורל השכר הנפלא שעין לא ראתה בעולמות העליונים רק למען שמך הגדול והקדוש שיתגדל ויתקדש בכל העולמות עליונים ותחתונים במסירת גופי למיתה. גם בניי אהוביי אני מצוה אתכם בגזירת כבוד אב ובצוואת שכיב טרע שכל זה שצויתי אתכם תצוו גם אתם את בניכם בקבלת אלהותו ית"ש ויתעלה זכרו לעד ובלמוד תורתו הקדושה בכל עת ובקיום מצותיו הקדושים בכל דקדוקיהם לשמה ובמסירת נפש בפועל גם תצוו את בניכם שיצוו גם הם את בניהם ובניהם לבניהם עד סוף כל הדורות שזיכה אותי השם יתעלה ברחמי הגדולים שיצאו מחלצי, וכל זה אני מזהיר אתכם בניי אהוביי באזהרה הנ"ל ותזהרו מאוד בזה.

ב. תזהרו מאוד מאוד בניי אהוביי ליתן פירוד בין הדברים בכל התפלות ובכל ההודאות ובקריאת שמו"ת בכל עשיק גם בקריאת כל התנ"ך צריך האדם להזהר בזה כמו שכתב רמ"א בש"ע א"ח סימן ס"א סעיף כ"ב בשם הכ"י והרד"ק וע"ש. גם הוזהר הקדוש מזהיר על זה מאוד והעסקתי מאסרו הקדוש בחבורי היינו להזהר כאותיות אעה"י הבאים אחר נח נראה ליתן ריוח ביניהם שלא תתבלע אחד בחברתה כפי שבארתי היטיב בחיבורי בשער השלישי פרק ב'. בניי אהוביי הנה כבר העיד חסיד אחד ששמע מפי אליהו ז"ל שאריכות הגלות הזה הוא רק בשביל שאינם נוהרים בתפלתם בקריאת

י ס ו ד ו ש ו ר ש ה ע ב ו ר ה

ד

האותיות והנקודות והעתיקתי בחבורי בשער החמישי פרק ג' י"ט. וגם אני הרל והנכוה סקיד על זה שאריכות הנלות חסר הזה הוא רק בשביל זה בעוה"ר, וכל התפילות וההודאות שיוצאים מפינו אינם עושים פעולה למעלה בעולמות העליונים בשביל שלא יצאו מפינו רוב תיבות התפלה וההודאה בשלימות כראוי כלל ואם הוזהר הקדוש מרמו על עון זה הפסוק הכשר עורנו בין שיניהם ואף ה' חרה בעם רחמנא ליצילן כפי שהעתיקתי מאמרו בחבורי בפרק הנ"ל איך יעשו פעולה בעליונים ואיך יעלו לרצון לפני השם יתעלה ויתרום לעשות לנו בקשתינו למה לגאלינו או לנו ואוי לנפשינו, לכן בניי אהובי אני מזהיר אתכם על זה באזהרה גדולה ותזהרו ג"כ להזהיר את בניכם שיוכה השם יתעלה אתכם באזהרה גדולה על זה ותזרו ג"כ למלמד תינוקות של בניכם לדקדק מאוד עם הילד שיעשה פירוד בין הדברים וביותר בין אותיות אקתי הכאים אחר כל נח נראה כניל וחנוך לנער ע"פ דרכו וגו' ותזהרו בזה מאוד מאוד.

ג. הנה בניי אהובי מגודל חיוב על האדם לקבוע שיעור בכל יום בלמוד ספרי מוסר כמבואר בכתבי האר"י ז"ל גם מגודל חיוב על האדם בלמוד על השלחן בעת סעודתו כמבואר בזה הקדוש גם האר"י ז"ל מזהיר ע"ז מאוד ולפי שראיתי בעוה"ר רוב לומדי תורה אינם נוהרים בשניהם ובפרט בלמוד על השלחן ולכי דוי על גודל עונשם רחמנא ליצילן לפי גודל העון המפורש בזה הקדוש פ' תרומה והעתיקתי קצת מאמרו בחבורי וז"ל שם בקיצור. שלחן דלא אתמר עליה מלי דאורייתא עליה כו' לית ליה בסטרא דקדושה כלום כו' איהו שלחן דטעווא אחרא (פ"י של ע"כ) לית בההוא שלחן חולקא ברזא דאלהא עילאה עכ"ל, ולהיפך השכר הגדול והנפלא מהלמוד על השלחן כמבואר שם באריכות גדול והעתיקתי בחבורי ע"ש וכי אין ראוי לאדם שידע בעצמו שלא היה נוהר בלמוד על השלחן לפול מלא קומתו ארצה וליתן בעפר פיהו ופלגי מים חרד עיניו על גודל השכר שנאבד מאתו מהלמוד עד הנה כמפורש במאמר הנ"ל לית ליה בסטרא דקדושה כלום לית בההוא שלחן חולקא ברזא דאלהא עילאה רחמנא ליצילן. גלל כן בניי אהובי מגודל האהבה ורחמנותי עליכם כרחם אב על בנים קשרתי אתכם בעבותות האהבה וגזור עליכם בגזירת כבוד אב וצוואת שכיב סרע שיהיה עליכם חיוב הלמוד על השלחן ממש כחיוב ג' תפלות של יום ערבית שחרית ומנחה ודוקא בספרי מוסר היינו בשנה ראשונה אחר פטירתו תלמדו על השלחן חבורי ואף שתסימו כז' או כח' שבועות כל החבור לפי מנין הדפין תתחילו עוד מראש ותוכלו לחזור חבורי קרוב לה' פעמים בשנה ראשונה זו ואחר שנה ראשונה בשארי ספרי מוסר היינו ראשון לכל ספרי מוסר תלמדו ספר חמדת הימים ואחר סיום ספר זה תתחילו ספר ראשית חכמה ואחר סיום ספר זה שארי ספרי מוסר מה שתבחרו וכן הראוי היה לצוות עליכם כמות שיעור הלימוד שיהיה פרק בכל סעודה אך לפי שאין הפרקים שווין גם בחבורי ובפרט בשארי ספרי מוסר פרק אחד מדי זה' דפין על כל פנים גזירתי עליכם, הן בשנה הראשונה בלמוד חבורי הן אחר שנה ראשונה בשארי ספרי כניל תלמדו לא פחות דף בכל סעודה לא פלוג דף גדול או קטן, אך חבורי ומ' חמדת הימים שנסדרו על ענין הזמנים ג"כ תלמדו הענינים ההם כל אחד בזמנו ודבר בעתו מה טוב ג"כ בכל סעודה ומאחר שחבורי יהיה כבר נשרש בדעתכם בניי אהובי בשנה ראשונה אחר פטירתי בחזרת ה' פעמים כניל לכן די לכם לחזור עליו אחת לשתי שנים שאחר כל שתי שנים תלמדו חבורי מראש ועד סוף בחדש אחד לכד שארי ספרי מוסר שתלמדו בעת הסעודה ועל זה מזהיר אני אתכם באזהרה גדולה. בניי אהובי לכד

הלמוד דף בכל סעודה מספרי מוסר כני"ל שגזרתי עליכם בגזירת כבוד אב וכצוואת שכיב מרע בבקשה מכם שאחר הלמוד דף ספרי מוסר תלמדו ג"כ לא פחות משני סעיפים בש"ע אי"ח בכל סעודה אף שאין גזירתי עליכם בלמוד הש"ע אך כאתי בבקשה גדולה מכם בלמוד זה ג"כ בניי אהוביי אך זה גזירתי עליכם גם אם יהיה לכם נסיעה באיזה דרך שיהיה תקחו עמכם הספר מוסר שתעסקו באותו עת וגם הש"ע א"ח ותלמדו גם בדרך בכל סעודה כני"ל, כל"ל אחר כתבתי לעיל בניי אהוביי שיהא עליכם חיוב הלמוד על השלחן ממש כחיוב ג' התפלות של יום ותדעו בניי אהוביי שאנכם מאתכם אחר פטירתי אם לא תזהרו בלמוד על השלחן בסדר הנ"ל ובודאי אם תקיימו צוואתי אהיה מליץ טוב בערכם בעולם העליון גם על כל איש ישראלי מעם קדוש שיוהר בזה מבטיח אני לו בהבטחה נאמנה שאהיה מליץ טוב בעדו. גם מזוהר אני אתכם בניי אהוביי שתחנכו גם בניכם הקטנים שיחיו משיגיעו לכל"ל חנוך למוד התורה הקדושה בלמוד על השלחן באיזה למוד של תורתינו הקדושה ופשיטא על בניכם הגדולים שיזכה השם יתעלה אתכם תצוו באזהרה גדולה על זה בגזירת כבוד אב ודי בהערה זו.

ד. אזהרתי באזהרה גדולה הנ"ל שיהיה קביעת למוד שלכם בתורה הקדושה בבהמ"ד דוקא מקום הפלאתם ולא בביתכם אף בחדר מיוחד ובאיזה חבר דוקא ולא ביחיד.

ה. שלא תצאו מבהמ"ד אחר תפלת שחרית אף לדבר נחוץ מאוד עד שתקראו עכ"פ בתורה ובנביאים ובכתובים ותשנו פרק משניות היינו שתקראו פסוקי תורה ונביאים מספר פסוקים יום ביומו כפי שכתבתי בחבורי על פי כתבי האר"י ז"ל ואחר קריאת פסוקי נביאים תאמרו חמשה קפיטל תהלים ותשנו פרק משניות ותזהרו מאוד בלמוד פרק משניות אחר תפלת שחרית כל ימיכם אחר זה תוכלו לצאת לדבר הנחוץ או לטעימת שחרית שלא תהא אכילתכם כזורק אבן לחמת כנוכר בגמרא הקדושה ותיכף אחר כן תחזרו לבהמ"ד להשלים שיעור קביעתכם ותחשבו אז כלבכבכם אם יגזור עליכם האדון השר שלכם לעשות איזה צווי באותו העת שאתם צריכין לעשות אותו דבר הנחוץ אחר התפלה בוודאי הייתם זהירים בזירוז עצום לעשות דבר מלכות מיראתו אותו ותניחו אז כל צרכיכם אף שיהיה דבר נחוץ מאוד והפסד ממון רב ק"ו בן בנו של ק"ו לקדם מלאכת בוראנו ית"ש וזכרו לעד מעט לימוד תורתו הקדושה למלאכתכם אף לדבר נחוץ והפסד ממון לפי מחשבת האדם כי בודאי יכולת בידו ית"ש למלאות חסרוכם לפי מחשבתכם כפלי כפלים ולהיפך ח"ו, ודי בהערה זו ותזהרו בזה מאוד. ותזהרו מאוד להתפלל בתמידות מעריב בזמנו ואחר תפלת ערבית לא תצאו מבהמ"ד אף לדבר נחוץ עד שתלמדו באגדה ותקבעו שיעור הלמוד על הסדר ותזהרו בזה מאוד. ועתה אכתוב לכם בניי אהוביי הנהגתי מיום עמדי על דעתי בעבודת יוצרנו ובוראינו ית"ש ויתעלה בכדי שיהיו לנגד עיניכם בתמידות ותזהרו בהם גם אתם ובכיוצא ואכתוב רק מה שתעלה על זכרוני ההנהגת המעשה והדבור והמחשבה שהיא עיקר האדם, לכד כל הכונות שכתבתי בחבורי הנדפס, מעיד אני עלי שמים וארץ בניי אהוביי שלא נעדר אחת מהנה שלא כוונתי בעצמי בכל התפלות ובכל ההודאות ביתר שאת וביתר עוז ועוד רבים כהנה וכהנה שלא היה ביכולתי להציג בחבורי כוונתי אותם בעז"ה מחמת גודל אהבת השם יתעלה ב"ה וב"ש ואתם בניי אהוביי תזהרו מאוד עכ"פ לכוין מה שכתבתי שם וה' יתן חכמה.

ו. אם הרגשתי בעצמי שעשיתי איזה שגגה נגד רצון הבורא ית"ש הן כמעשה הן בדבור הן במחשבה התוודיתי תיכף וסיד לפני יוצרי ובוראי בשברון לב מאוד והסכמתי

במחשבתי הסכמת וקבלה אמיתית שאוהר להלן מאוד בזה, ולהציג לפניכם בניי אהובי כל פרטי עשייה ודבור ומחשבה בודאי זה אי"א אלא אציג מכל ענין דבר אחד ומוה תקשו אל כל הענינים. על מעשה היינו אם הרגשתי בעצמי שאכלתי יותר מכרי צרכי שאוכל לבוא בשביל זה לידי ביטול תורה ותפלה בכונה או חשבתי אולי בשביל זה אהיה מוכרח לבלות זמן יותר בעת נקיות הגוף הייתי מתודה תיכף על זה ליוצרי ית"ש וקבלתי עלי קבלה אמיתית שאוהר בזה מכאן ולהבא. וכיוצא בכל ענייני עשיית האדם על דבור היינו אם הרגשתי בעצמי שיצאו מפי דבורים שלא לצורך מצוה ויראת שמים אף שלא היו בדבורים אלו שום נדנדד לשון הרע ורכילות ח"ו רק שלא היו דבורים הכרחים הייתי מתודה תיכף על זה וקבלתי על עצמי כני"ל בעניני העשייה, גם אם יצא מפי כתפלה או בכרכת המזון ושאר ברכות איזה חיבה בלא כוונת הלב כראוי בקשתי תיכף בלבי כפרה מלפני ארון כל כשכרון לב מאוד והייתי נוהר להלן מאוד בזה ולאחר סיום התפלה או הכרכה התוודיתי בפה מלא על זה והזהירות היתה לי בזה היינו שהייתי נוהר להפסיק כמעט רגע בין ענין לענין אף אם היה הענין רק ב' תיבות ומכ"ש אחר ג' וד' תיבות אם היתה הפסקת ענין מה. ותזהרו גם אתם בניי אהוביי מאוד בתחבולה זו והזכרתי תחבולה זו בחבורי ג"כ. ואם תרגישו באמצע התפלה או בכרכת המזון ושאריו הודאות במקום שאין ראוי להפסיק בוודאי פה שיצא מפיכם איזה שם משמות הקדושים שאינם נמחקים בלא כוונת הלב ר"ל אזי תבקשו תיכף בלבבכם כפרה מלפני ארון כל ובכרכת שומע תפלה תתוודו על זה בפה מלא ומכ"ש בוודאי שאחר תפלה י"ח תתוודו עוד בזה הלשון יוצרי ובוראי חמאתי עויתי כו' שהוצאתי מפי שמותיך הקדושים בלא כוונת הלב ולא חשתי לכבודך הקדוש אויה לי ואזי על נפשי כו' וכן אחר ברכת המזון ושאריו הודאות. במחשבה היינו שהרגשתי שחשבתי בענין מה שאין בה מצוה ויראת שמים חזרתי תיכף לאחור ממחשבה זו והייתי מתוודה בפה מלא על זה בקבלה אמיתית להבא כני"ל ותזהרו בזה בניי אהוביי מאוד מאוד שיהיה הודוי מרגלא בפיכם ובלבבכם בתמידות ושודאי תזהרו להלן בדבר שהתוודיתם לפני הכורא ית"ש מקודם עליה לבר זה שהודוי בעצמו עושה פעולה גדולה בעולם העליון כנוכר כוזהר הקדוש במקומות רבים ודי בהערה זו.

ז. ונחזור על הראשונות בניי אהוביי בענין שמות הקדושים של כוראנו ית"ש ויתעלה איך צריך האדם שקידה ועיון תמיד בעת התפלה וההודאות שלא להוציא מפי איזה שם משמות הקדושים בהיסח הדעת בלא כוונת הלב ח"ו ונראה לי כרוך בניי אהוביי שעל עון זה כווננו ג"כ במשנה במס' חגיגה כל מי שלא חס על כבוד קונו ראוי לו שלא בא לעולם ר"ל. ובחבורי העתקתי מעשה רב על זה גם מה שכתבתי שם בשם הרוקח על עון הסר הזה מי שאינו נוהר להוציא מפי שמות הקדושים בכוונה גדולה ע"ש ובודאי ראוי לאדם שהרגיש שיצא מפי שם קדוש בהיסח הדעת לקבל על עצמו איזה סיגוף היינו שלא לאכול בשר ביום זה וכיוצא וליתן דבר מה לצדקה ואם יוכל להתענות אשרי חלקו. וביותר צריך האדם להזהר בזה במקום שיש כמה שמות הקדושים תכופים זה אחר זה כגון בפסוקים שבסוף הודו לה' קראו בשמו וכו"ח שמות שבפסוקי יהי כבוד ובסוף קדושה דסדרא וכיוצא. לכן בניי אהוביי תראו להזהר בזה ממני תראו וכן תעשו כי בתחבולות תעשה לך מלחמה נגד היצר היינו שעשיתי מסורת וסימנים בכל ענין כמה שמות הקדושים נזכרים שם ונמרתה כדעתי להזהר בהם מאוד להוציאם מפי בכוונה ואחר ההרגל נעשה אצלי טבע לחשוב במחשבתי קודם כל ענין תפלה או

הודאה להזהר במספר שמות הקדושים הנזכרים בענין ההוא ואז ממילא יצאו ג"כ כל התיבות של התפלה וההודאה מפני ככוונה בעז"ה בלי היסח הדעת ובמקום שיש שמות תכופים זה אחר זה עשיתי מסורת וסימן ביותר ואציג לכם ב' וג' מקומות ומהם תקשו אל השאר בפסקים של הורו לה' קראו בשמו מפסוק הבו לה' משפחות עמים עד ישמחו ד' שמות ומישמחו עד ברוך ה' אלקי ישראל ג"כ ד' ומכרוך עד והוא רחום ט' וכיוצא עד מזמור לתורה ובמזמור לתורה חמשה ובפסקי יהי כבוד עשיתי סימן עד ישמחו השמים ח' ומישמחו עד רבות מחשבות ששה ומרכות מחשבות עד אשרי ג"כ ששה וכיוצא בכל פסוקי דוסרה ובק"ש ובכחותיה ובכל התפלות וההודאות.

ח. ואציג לכם בניי אהוביי עוד דבר אחד וממנו תקשו אל השאר היינו כברכת המזון כברכה שניה יש כמה הודאות ורובם מבואר חיוב הזכרתם בגמרא הקדושה ביארתי כולם היטיב בחבורי בעז"ה ע"ש וזה מוסכם לעולם מדעתי בניי אהוביי וגם יודה על זה כל בר שכל שאם יאמר האדם איזה תפלה או הודאה בלי כוונת הלב כלל היינו שהסיה דעתו בדבר אחר בעת אמירתו רחמנא ליצילן כאלו לא אמר כלל אותה תפלה או ההודאה כי רחמנא לכא בעי כי זה העיקר והלואי שלא יאמר כלל ולא יוציא מפיו כמה אזכרות הקדושים שבהם לבטלה היינו בהיסח הדעת. לכן קודם שהתחלתי לומר כברכת המזון ברכה שניה חשבתי בדעתי מקודם על שבעת דברים אני חייב להודות ליוצרי ית"ש כברכה זו בהודאה תחלה וסוף ובעת שהתחלתי הודאה ראשונה היינו נודה לך ה' אלהינו לא חטפתי תיכף לומר תיבות שאחריהם רק הכנסתי תחלה שמחה עצומה כלבי באלהותו ית"ש ויתעלה וחשבתי במחשבתי הודאה עצומה לו ית"ש כפי פ"י המלות של נודה לך כרי לצאת חיוב ההודאה של התחלת הכרכה כנוצר בגמרא הקדושה ר' אבא אומר שיוזכר בה הודאה תחלה וסוף ואחר כוונתי זאת התחלתי לומר התיבות על שהתחלת לאבותינו כו' וספרתי במחשבתי כל השבעה זה אח"כ ככוונה עצומה כפי שבארתי כוונתם בחבורי בעז"ה עם ההודאה שבסוף ולהלן עד חתימת הכרכה ועד בכלל כפי שבארתי כוונתם בחבורי בעז"ה וע"ש היטיב.

ט. גם כברכה שלישית חשבתי בדעתי מקודם שחייב עלי להתפלל כברכה זו על חמשה דברים על ישראל ועל ירושלים ועל ציון ועל מלכות בית דוד ועל הבית הגדול. גם חשבתי בדעתי מספר השמות הקדושים קודם התחלת כל ברכה היינו כברכה ראשונה שהיא ברכת הון ארבעה שמות. ובברכה שניה תשעה. ובברכה שלישית שמונה. (ובשבת ברצה ששה. ובר"ח ויו"ט בעלה ויבא חמשה) ובברכה רביעית שהיא ברכת הטוב והמטיב שלשה שמות ושני מלכות לבר מלך העולם של התחלת הכרכה ושלשה הטבות ושלשה גמולות כל זה הובא בגמרא הקדושה מפורש. בניי אהוביי עוד אני מדבר בענין ברכת הטוב והמטיב אכתוב לכם כל כוונת לבי כברכה זו בכדי שגם אחם תתנו לככם המהור לכיון זה ותדעו בניי אהוביי אל חרטו בנפשכם שאם תכוונו כוונתו יהיה זה בכם מרת חסידות רק חיוב מדינא דגמרא הקדושה על כל איש מעם קדוש הישראלי. היינו כתיבות הוא היטיב וכתיבות הוא גמלנו שנתקנה הודאה זו על הרוני ביתר שלא הסריחו ושנתנו לקבורי יעיד עלי הודע תעלומות שנתתי לו ית"ש ויתעלה במחשבתי הודאה בשמחה עצומה ע"ז שלא הסריחו ושנתנו לקבורה והסיר אז מעלינו עם קדוש החרפה הגדולה והכיוון הגדול מאומות העולם ממש כאלו עשה לי ית"ש ויתעלה איזה טובת שאין למעלה הימנה ופשיטא בכל הודאות של ברכה שנית שהיא ברכת הארץ אף בהודאה של ארץ הקדושה שהנחיל אותנו עם קדוש הגם שאנחנו

יסוד ושרש העבודה

ח

עתה כגלות ונלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתינו נתתי לו ית"ש ויתעלה הודאה בשמחה עצומה בתיבות על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ממש כאלו נתן לי עתה במחנה ארץ הקדושה זו. גם בחתימת הכרכה על הארץ ועל המזון וכישי בשאר הודאות הנזכרים בכרכה זו הבי נתתי לו ית"ש הודאה על כולם ממש כפי שבארתי כוונתם בחבורי בעז"ה. בניי אהוביי כנפשי חקקו על לבכם כל הכוונות הפשטיות של ברכת המזון כפי שבארתי היטיב בחבורי ותזהרו לכון בהם בבקשה מכם בניי אהוביי על זה ודי בהערה זו. ונחזור לענייננו במספר השמות הקדושים של ברכת המזון ממרום ילמדו עד יראו את ה' כו' ג'. ומיראו עד והיה ה' מבטחו ה' שמות ומגודל ההרגל חשבתי כל הנ"ל כרגע כמימרא קודם כל ברכה בכרכה זו כך וכך הודאות כך וכך תפלות כך וכך שמות הקדושים וכיוצא בכל התפלות ובכל ההודאות. לכן בניי אהוביי תזהרו בזה גם אתם ואני ערוב בדבר שכל התפלות וההודאות שיצאו מפיכם יהיו בכוונה שלימה בלי מחשבה זרה ותהיו רצויים לפני אדון כל ותזכו לכל טוב הצפון שעין לא ראתה ודי בהערה זו.

י. עוד אני מדבר בענין ברכת המזון אכתוב לכם בניי אהוביי ענין אחד בעבודת בוראנו ית"ש ויתעלה הבאה מגודל אהבתו ויראתו וזו היא קודם ברכת המזון אחר אכילתי ביחידות בביתי הקטן מסוגר כפי שידעתם הנה מרוב פחדתי פן יבוא איזה אדם וינגש על הדלת באמצע ברכת המזון שאפתח לו ויבטל אותי מכוונתי. לכן קודם שהתחלתי ברכת המזון התפללתי להשם יתעלה בזה הלשון יוצרי ובוראי הצילני שלא יבא שום אדם אצלי בעת ברכת מזוני שלא יבטל כונתי הטובה ע"כ. ואחר ברכת מזוני אם לא היה ביטול משום אדם נתתי הודאה גדולה להשם יתעלה בשמחה עצומה ע"ז בזה הלשון מודה אני לפניך יוצרי ובוראי שהצלתני מבטול הכוונה בברכת המזון זו ע"כ. גם בעת שמנעתי ממותרות האכילה אמרתי בזה הלשון יוצרי ובוראי אתה ידעת מחשבתי שמנעתי ממותרות האכילה בכדי שלא אכעיסך ה"ו כביטול תורה וכוונת התפלה מחמת רבוי האכילה ע"כ.

יא. בתפלת י"ח בכרכת אבות בהתחלת הכרכה בתיבות אלהינו כוונתי במחשבתי בשמחה עצומה בזה הלשון אני מקבל אלוהותך עלי ועל כל הדורות שיצאו ממני ועל עמך הקדוש ותיכף קבלתי עלי מסירת נפש כמיתת שריופה וחיוב מסירת נפש בתיבה זו של אלהינו ככתבי האר"י ז"ל ובתיבות גומל חסדים טובים כוונתי בכל התפלות כוונה כללית בשמחה עצומה בזה הלשון יוצרי ובוראי אם אעבוד אותך עבודה שלימה אלף שנים פעמים לא אוכל לצאת ידי חובתי על כל הטובות שגמלת אותי אך כאיזה יום שעשה הכורא ית"ש אותי איזה טובה פרטית הן בענייני פרנסה שזימן לי ופשיטא איזה עשיית מצוה שזימן לי או בהצלת איזה דבר הן בהצלת הגוף הן בהצלת היזק ממון על כל עניינים כאלה וכיוצא נתתי להשם יתעלה הודאה בשמחה עצומה בתיבות גומל חסדים טובים בכל התפלות של אותו היום גם כמה ימים אחר זה עד שנשכח מדעתי אותם הטובות ומכ"ש שנתי לו ית"ש הודאה עצומה תיכף ומיד שעשה אתי הטובה זו. ובכרכה שניה בתיבות ורופא חולים בניי אהוביי היודע ועד הוא יעיד עלי שנתי לו ית"ש ויתעלה הודאה עצומה במחשבתי בתיבות אלו על ששלח רפואה שלימה לכם היינו אתה בני משה ע"נצרכת מאד לרפואה בעת ג' שנים אחר החתונה שלך שרפא אותך בבית ר' עובדיה מק"ק שמוצין בעז"ה. ואתה בני אריה ג"כ שנצרכת מאוד לרפואה מן השמים בעת שבאתי מהדפוס עם חבורי שהיית שוכב על ערש דוי

בבית ר' יהודא חייט והיית בסכנה גדולה או כפשע כינך לבין המות שהיית יאוש בעיני רוב בני העיר ושלה לך השם יתעלה ברחמי הגדולים רפואה שלימה ומשני עתים הללו לא נעדר שום תפלה שלא נתתי הודאה עצומה במחשבתי להשם יתעלה בתיבות אלו ורופא חולים על ששלת אז רפואה לכם. גם בחתימת הכרכה של ברכת רפאינו גם בכרכה יוצר אור בתיבות כורא רפואות. וגם מעתה אם יגזור השם אותי בחיים ויאריך ימי ושנותי בלי נדר לא אשכח ג"כ מלידתו לו ית"ש הודאה ע"ז בתיבות הנ"ל עד יום פטירתו בלי נדר ומכ"ש שלא מנעתי מלידת הודאה להשם בתיבות הנ"ל על רפואת המקרים בכל עת הן על רפואתי מאיזה מיחוש הן עליכם ביב זכרו בניי ואף תשכחו גם אתם עבודה כזה וכיוצא.

ובכרכת על הצדיקים בחתימת הכרכה משען ומכמה לצדיקים התפללתי במחשבתי מעומקא דלכא כזה הלשון יוצרי ובוראי משענתי ומכמתי ג"כ עליך שתעזור לי בעבודתך הקדושה ושלא אכעיסך בעונותי ח"ו ואחר שהתפללתי במחשבתי דרך כלל אחר זה פרטתי מגמותי על כמה דברים כמחשבתי בזה הלשון כל מכמתי עליך יוצרי ובוראי שתצילני מעון גזל ומהרהורי עבירה ומתאות עוה"ז ותקבע בלבי חשוקה גדולה בלמוד תורתך הקדושה ושלא אראה בצער בניי וכני בניי ותוציא ממני משפחות הרבה כאלהותך הקדושה ומעת שכהה עיני מלראות כידוע לכם הוספתי תפלה ע"ז ג"כ בזה"ל ותשלח רפואה לעיני בכדי שאוכל ללמוד בהם תורתך הקדושה ע"כ היתה תפלתי במחשבתי ולפעמים זלנו עיני דמעות ג"כ.

ובכרכת שמע קולנו כתפלה של פרנסה בנוסח שנדפס בסידורים שחתן לי מזונותי ומזונות אנשי ביתי הקדמתי לחתפלל מקודם על כלל עם קדוש בזה הלשון רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך שחתן פרנסת עמך ישראל הקדושים ופרנסת אנשי ביתי בנחת כו'. ובכרכת הודאה בתיבות מעולם קוינו לך חשבתי במחשבתי מקירות לבי קוינו לך שתטהר לבבנו לאהבתך וליראתך וע"פ רוב פרטתי מגמותי במחשבתי כנ"ל בחתימת הכרכה של על הצדיקים. ואחר אלהי נצור קודם יהיו לרצון התפללתי בחמידות על חשוכי בנים שיופקדו בזה הלשון רבון כל העולמים יר"ם שתפקוד לכל חשוכי בנים בורע של קיימא לעבודתך ולפעמים התפללתי על אנשים יודעתי ומכירתי בפרטות. גם בלמודי באיזה ענין של חשוכי בנים כגון בפי' אלו מגלחין דף כ"ז ע"ב דריב"ל לא אויל לבי אכלא אלא למאן דאויל בלא בני דכתיב בכו בכה להולך כו' וכפרק יש נוחלין דף קמ"ז וכיוצא סגודל הצער שנכנס בלבי עליהם באותה שעה התפללתי ג"כ עליהם תפלה הנ"ל וכוונתי היתה בתפלה זו בכדי שגייע נחת רוח לכוראנו ית"ש מבניהם שיזכה אותם וגם היתה כוונתי להסיר צערם מלכם כי כמתים הם חשוכים בעיני עצמם השם יתעלה יפקדם. גם מה שהתפללתי בחתימת הכרכה של על הצדיקים כנ"ל במחשבתי התפללתי בכאן קודם יהיו לרצון כפה מלא. וכעשה למען שמך ועשה למען תורתך ולפעמים זלנו עיני דמעות על הכוונה שכתבתי בחבורי ואחר פטירת אבי ואמי ז"ל התפללתי בחמידות על נשמתם קודם יהיו לרצון גם על רבי שלמדני תורה הקדושה בזה הלשון רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך שתעשה לכוש מהור לנשמת אבי מורי ולנשמת אמי מורתי ולנשמת מורי ורבי ותעלה נשמתם למעלה למעלה בג"ע אמן ע"כ. וזה קרוב לשנה שמצאתי זה בפי' קדמון להתפלל על ג' אלו אחר פטירתם והנאני שדעתי היה מסכים גם לדעתו ז"ל.

בניי אהוביי כתבתי לכם כל זה בכדי שגם אתם תתנו לכם המהור לעבודה

י ס ו ד ו ש ו ר ש ה ע ב ו ד ה

י

הרמה זו היינו שתהא מרגלא כפיכם בתמידות תפלות למקום כ"ה וכ"ש הן באריכות הן בקיצור שכמעט לא מצינו בכל מצות בוראנו ית"ש מפורש בתורה לשון עבודה רק בתפלה שהוציאה בלשון עבודה כמו שדרשו רז"ל על פסוק ולעבדו בכל לבבכם איזוהו עבודה שהיא כלב הוי אומר זו תפלה ולדעת הרמב"ם היא מ"ע דאורייתא מתרי"ג מצות מפסוק זה כי בודאי איזה תפלה שיהיה שמתפלל אדם למקום ב"ה על איזה דבר נק' עבודה שלימה לפניו ית"ש כי כזה מראה האדם שהוא עבדו וצריך לו בכל ההצטרפות ומבצעדיו אין לו ממי לשאול ולהתחנן ועיקר שבזה מראה האדם קבלת אלהותו ותעלה עליו והא ראה שאין מבקש ומתפלל רק אליו ית"ש ויתעלה עליו זכרו לעד. לכן בניי אהוביי זכרו ואל תשכחו עבודה הרמה זו גם תתנו דעתכם אל כל התפלות שכתבתי עד הנה שהתפללתי הן במחשבתי הן כפה מלא ותתנהגו כזה ג"כ בבקשה מכם בניי אהוביי על זה רק שיהיה מקורות לבכם שכוודאי יקראו תפלות לפני המקום ב"ה ובפרט על הגזל ועל הרהורי עבירה ועל מניעת התאוות התפללו בתמידות להשם יתעלה שיציל אתכם מעונות מרים אלו גם תתפללו בתמידות שיקבע בלבכם קיום מ"ע של ואהבת לרעך כמוך בשלימות כי ע"כ הנ"ל התפללתי בתמידות ג"כ, גם על מה שתרנישו בעצמיכם איזה הרגל עון בהסתת היצר ר"ל תתפללו בתמידות ע"ז להשם יתעלה שיציל אתכם מן הסתת היצר בעון זה. ובפרט בכל התפלות בברכת השיבנו בתיבות והחזירנו בתשובה שלימה לפניך תתפללו במחשבה אל השם יתעלה מקורות הלב מאד ממש כבן המתחמא אל אביו באיזה בקשה שיציל אתכם מעון שתרנישו בעצמיכם אך תקבלו בלבבכם קבלה אמיתית על להבא ואני ערוב כדבר בניי אהוביי שכוודאי יעזור אתכם הש"י כי הבא לטהר מסייעין אותו כי זה בחנתי בעצמי לא פ"א ולא י"פ בעו"ה במהרה המדות וראיתי בחוש כי לולא ה' עוזר לי בהתפללי אליו ית"ש בתמידות ובפרט בברכת השיבנו במחשבתי מקורות לבי כמעט לא היה ביכולתי לטהר עצמי מכל וכל בכל המדות לכן חקקו בניי אהוביי עבודה הרמה זו על לבבכם ותהיו נקראים עובדי ה' כאמת ודי בהערה זו.

תרגילו עצמיכם להתפלל אצל העמוד להיות ש"ן בעת שלא יהי אבל או יאר צייט אך אם תרגישו בעצמיכם שתוכלו להתפלל במקומכם בכוונה וכדביקות יותר או שלא תוכלו להאריך כ"כ בק"ש וכתפלת י"ח אצל העמוד מפני טורה הצבור או שאר מניעה אזי טוב ההעדר.

יב. בניי אהוביי אני מזהיר אתכם בכל ההודאות הנמצאים בכל התפלות שנתקנה לשון ההודאה על כלל עם קדוש הישראלי תזהרו שתתנו הודאה בלבבכם ובמחשבותיכם בפרטות ג"כ בעדכם ובעד יוצ"ח שיזכה אתכם הכורא ית"ש ויתעלה ואציג לכם כמה מקומות ומהם תקשו אל השאר היינו בברכת אהבה רבה בחתימת הכרכה הבוחר בעמו ישראל באהבה גם בערבית אוהב עמו ישראל שנתקנה על עם קדוש תתנו במחשבה הודאה בפרטות בעדכם ובעד יוצ"ח שיזכה אתכם הכורא ית"ש ויתעלה בשמחה עצומה עד מאד כזה"ל במחשבה אני נותן שכח והודאה לך ית"ש שכראתי גם אותי באלהותך הקדושה בתוך עמך ישראל הקדושים. וגם על שזכני גם בכנים באלהותך הקדושה ואם יזכה אתכם השם יתעלה גם בכני בנים ודור רביעי וחמישי לראותם כחייתם תתנו הודאה בפרטות גם עליהם שהוציא מחלציכם באלהותו הקדושה ומה תקשו מעצמיכם לכל המקומות כיוצא היינו בברכת התורה אשר כחר בנו מכל העמים ובישתכח הכוזה בשירי זמרה וכיוצא במקומות הרבה תפנו דעתיכם ותמצאו כי א"א לפורטם וכל

צוואה

יא

הודאה ותפלה כזו בא בלב האדם מגודל האהבה כאלהותו הקדושה וזה עיקר ושורש מחשבת רצון הכורא ית"ש ויתעלה זכרו לעד בכריאת האדם בעולם השפ"ל הזה זכרו בניי אהוביי ואל תשכחו עבודה זו ואז תהיו עובדי השם יתעלה כאמת ודי בהקרה זו.

יג. בניי אהוביי כאתי להזהיר אתכם על כמה דברים הגם שכתבתי אזהרות אלו בחבורי רק אתכם ידעתי להזכיר פעם ב' וכזה תזהרו מאד מאוד בק"ש בפ' שמע שלא תאמרו ב' תיבות ביהר תפסיקו מעט בין תיבה לתיבה ותרגישו היטיב במכמא שלא תאמרו ישראל ב"א' ישראל' ולא תאריכו באות ה' דאחד כלל ותרגישו ד' דאחד. שלא תקראו ב"מ' ח"ו כפי שבארתי היטיב בחבורי בעיה עם המסירת נפש וקבלת אלהותו יתברך על זרקו אחריו ותזהרו בכל הכוונות ההם מאוד מאוד ולא על הפרט כלכד יצאתי אלא על הכלל כולו על כל פרשיו' של ק"ש וכל התפ"ל ובפרט על פירוד בין הדבקים כפי שבארתי שם היטיב בעו"ה ותזהרו מאוד בזה.

תזהרו מאד לומר השם הוי"ה או אדניי ב"ה וכו"ש הר' בחולם ולא כפי רוב העולם שאינם מדקדקים במכמא ואומרים אֲדֹנָי הדי' בסגול' וכאתי להזהיר אתכם בניי אהוביי מאד מאד שתזהרו בזה שתדגישו היטיב במכמא הר' בחולם.

בניי אהוביי אציג לכם מה שתעלה על דעתי מכמה דברים שהייתי נוהר בהם בכדי שתזהרו גם אתם בהם מאוד מאוד. אך דעו בניי אהוביי שבודאי כפלי כפלים דברים כהנה וכהנה שהייתי נוהר בהם ולא העליתי אותם בכתב להזהיר אתכם עליהם עבור שרכים הם זבלתי אפשר להעלות כולם על דעתי אך אתם בניי אהוביי מעצמיכם תקשו עכ"פ אל הרומה לרומה להזהר בהם.

יד. הייתי נוהר מאד בכל ברכה ובפרט בברכת הנהנין שחצא מפי כל תיבה ותיבה ככוונה עצומה מאד גם לנוכח הש"י ממש כי מלא כל הארץ כבודו גם כל תיבה בשלימות היינו בפירוד בין הדבקים ובעו"ה בכל התפ"ה גם בפ' איזהו מקומן הייתי נוהר בפירוד בין הדבקים ותזהרו מאד שלא תצא התפ"ה ובפרט הברכה מפיכם כמצות אנשים מלומדה ר"ל וביותר בבהמ"ז שיש בה ד' ברכות ארוכות תכופים זה אחי צריך האדם זהירות גדול לכיון בהם היטיב ודי בהקרה זו הקטנה.

טו. הייתי נוהר מאד בעניית אמן אחר כל המברך ככוונה שכתבתי בחבורי היינו שכוונתי כאמן השבח מעין הברכה ולא זרקתי מפי תיבת אמן בלא כוונה ח"ו ותזהרו בזה מאד מאד.

טז. הייתי נוהר מאד להתפ"ל בתמידות בבה"כ אף שהייתי קצת חולה ובציבור דוקא ולא קצרתי בעו"ה במקום שיש להאריך כפי כל הכוונות שכתבתי בחבורי אף שלא הגעתי בשביל זה לענות קדושה בצבור ע"פ רוב וזהוהו גם אתם בזה מאד.

יז. הייתי נוהר מאד לשמוע קריאת התורה בב' וה' ובשבת קודש ותזהרו גם אתם בזה מאד.

יח. הייתי נוהר מאד מדברים בטלים ואצ"ל מרכילות ולה"ר ח"ו ואף בדבור הכרחי הייתי ממעט בכל היותר אפשרי וקודם שהתחלתי לדבר עם אדם בדבר הכרחי הכנסתי במחשבתי הדרש של הגמרא הקדושה על פ' האמנם אלם צדס תדברון מה יעשה אדם בעה"ז יעשה עצמו כאלם יכ"ל אף לר"ת כו' וכוונתי היתה בזה כדי למעט בדבור בכל היותר אפשרי ותזהרו בניי אהוביי מאד מאד מדברים בטלים שאדם עובר בזה עשה ול"ת ר"ל כראיתא בגמרא הקדושה והארכתי ג"כ בזה בחבורי ע"ש.

גם הייתי נוהר מאד מיום עמדי על דעתי מלהוציא קל"ה מפי כאיזה לשון שיהי'

על שום בר ישראל גם על משרת ומשרתת שכביתי אף באקראי ומכ"ש להכותם ח"ו. גם הייתי נוהר מאד מלהוציא מפי איזו שבועה באיזה לשון שיהיה אף בלשון המורגל ברוב כ"א לשבוע בחייו אי"ך לעב"ן הייתי נוהר בזה מאד. לכן בניי אהוביי בבקשה מכם מאד מאד להזהר בכל מה שזכרתי בסימן זה וכודאי אהי מליץ טוב בעדכם אם תזהרו בכ"ו.

יט. הייתי נוהר מאד מאד מעון גזל כי עון הגזל חמור מכל העבירות שבעולם והראיה מדור המבול שלא נתתם גז"ד כו' כנודע והארכתי בזה בחבורי בעז"ה ע"ש ודי ממה שנזכר בגמרא הקדושה על עון המר הזה ובפרט בדברי הנביאים הקדושים ובעז"ה וויתרתי מממוני כמה זהובים שלא אכנים א"ע ח"ו בגזל ממון אחרים אף פ"א. לכן בניי אהוביי תזהרו גם אתם מאד מאד אף מספק גזל בכדי שאחר מאה שנים עת פקודתכם תהיו נקיים מעון המר הזה ובכלל זה אני מזהיר אתכם כאזהרה גדולה שלא תקחו איזה הקפה הן אצל ישראל הן אצל נכרי אם לא שתדעו מקודם שכוראי יהי ביכולתכם לשלם בשלימות בזמן הפרעון ולא תקראו רשעים ר"ל כמ"ש לזה רשע וגו' ואצל ערל יש ג"כ חלול השם ועון ח"ה חמור מכל עבירות כנזכר במשנה א' שוגג וא' מזיד כח"ה משא"כ בשאר עבירות. לכן תזהרו מעון גזל מאד מאד ומשענתכם ומכמתכם יהי על הש"י שיוזן ויפרנס אתכם ממקום אחר מהיחר ולא מאיסור ר"ל. וכבר הזכרתי בסימנים הקודמים שככל הגי' תפלות של יום קודם יהיו לרצון התפללתי להש"י שיצילני מעון המר הזה גם בברכת השיבנו אבינו לתורתך ובחתימת הכרעה של על הצדיקים התפללתי במחשבתי ג"כ ע"ז כנ"ל ודי בהערה זו בניי אהוביי.

כ. הייתי נוהר מאד מלהסתכל באשה הן ישראלית הן נכרית כי הוא עון פליזי מאד ותזהרו בזה מאד.

כא. הייתי נוהר מאד להנביה כתבי קדש שהיו מונחים בבזיון ולהניחם באיזה מקום כבוד אך עיקר העבודה בזה היא הכוונה וזה היה כוונתי חשכתי ברעתי אפשר שיש בהם איזה שם משמות הקדושים ית"ש ויתעלה והחיוב עלי לכבדו ולפארו ית"ש שלא יהיו שמותיו הקדושים מומלין בבזיון. גם חשכתי אף אם אין בהם שמות הקדושים עכ"פ האותיות שכתובים בהם הם בעצמם קדושים ונוראים מאד כמבואר בזוה"ק שהעתיקתי מאטרו בחבורי ע"ש וגם אפילו אם היו כתבי לע"ז הייתי נוהר בזה וחשבתי עכ"פ הם כתבי קודש מהודאות ותפלות ליוצרנו ית"ש ואין זה כבודו ית"ש להיות מומלין בבזיון וכ"ל זה כוונתי בעת שהגבתי אותם ואם מצאתי כתבי קדש בכיתי כמה שעות קודם הליכתי לכה"כ לתפלה הייתי מניחם לנגד עיני בכדי שלא אשכח לשאתם אתי כשאלך לכה"כ להניחם שם ותזהרו בזה ג"כ מאד.

כב. הייתי נוהר אם הייתי צריך לקנח מיץ האף הייתי ממהר לקנחה במפה שקורין פאמציילה אף שהייתי צריך לעשות דבר נחוץ באותו רגע הייתי חושב בלבי אין דרך ארץ לעמוד באף מטונף לפני היוצר והבורא ית"ש שמלא כל הארץ כבודו. ובפרט בעת לסוד תורה הקדושה וכ"ש בתפלה ובברכת הנהנין הייתי נוהר בזה וכוונתי היה כנ"ל ותזהרו בזה ג"כ ועיקר בזה הכוונה הנ"ל.

כג. הייתי נוהר כשפשטתי הפומקאות מרגלי קודם השינה לא הפשטתי אותם בענין שיהיו הרגלים מגולין כגלוי מקום שאין זה כבודו של הכורא ב"ה וב"ש שמלא כל הארץ כבודו רק הייתי פושט אותם אחר שהכנסתי רגלי אל המטה ופשטתי אותם תחת המכסה שהייתי מתכסה בה. וכן בבקר כשעמתי ממטתי הייתי לובשן ג"כ בדרך זה

צוואה

יג

והתנהגה זו שמעתי על חסיד א' מפורסם בדורינו והייתי מתנהג ג"כ כזה. בניי אהוביי כזה וככל כיוצא העיקר בהם הכוונה כי בתמידות בעת הפישוט וההלכשה כנ"ל הייתי מכיין כוונה הנ"ל שאין זה כבודו ית"ש ותזהרו בזה ובכיוצא.

כד. הייתי נזהר למעט בעסקים אף בדבר מצוה והפסד מסוּן ואציג לכם בניי אהוביי דבר א' ומה תקשו אל השאר היינו אם היה ביכולתי להכניס עצמי באיזה שידוך אף בין אנשים נגידיים ועשירים גדולים שהייתי יכול לקח מנה יפה שזכר שדכנות הרחקתי א"ע מזה ויעיד עלי הש"י שכוונתי ה' שלא יבלבל אותי דבר זה מכוונת התפלה ומכטול תורה הקדושה כי יראתי פן יפול במחשכתי ה"ו באמצע התפלה דבר מעסק זה גם כטול תורה הקדושה של ההליכה מזה לזה והדבורים וכיוצא דברים הרבה ומשענתי ומכטתי ה"ו על יוצרי ובוראי ית"ש ויתעלה שיומין פרנסתי ממקום אחר בדבר שבוודאי לא יגיע אלי כטול כוונת התפלה וכטול תורה הקדושה וקיימתי בעצמי הפ' גול' אל ה' מעשיך ויכונו מחשבותיך (משלי ט"ז ג') ואתם בניי אהוביי תזהרו מאד עכ"פ להרחיק עצמיכם מעסקי הכלים שבוודאי יגיע לאדם בלבול תפלה ממחשבות עסקי הכל' ההם וכטול למוד תורה הקדושה. ומכל הדברים שבעולם אין לך דבר שיבלבל את האדם מעבודת הבורא ית"ש ויתעלה מכוונת התפלה ומכטול תורה כמו המחלוקת וכמ"ש רש"י ז"ל בפ' קרח על פ' ונשיהם ובניהם וטפם בא וראה כמה קשה המחלוקת כו' גם מכיא את האדם לשאר עונות גדולות ובפרט לבלבול תפלה וכטול תורה הקדושה ואם יהי' לכם איזה סכסוך עם אדם באיזה עסק תלכו לדיון בלי מריבות וקטטות ח"ו ובפרט שלא תצא מפיכם ח"ו שם רע עליו אפילו של אמת כמ"ש החכם ברוח הק' (משלי כ"ה) אל תצא לריב מהר ונו' ריבך ריב את רעך וסוד אחר אל תגלה ותזהרו בניי אהוביי מאד מאד מן המחלוקת ר"ל. ואם ירצה אדם לקנות שלימות בעבודת הבורא ית"ש ויתעלה בעה"ז הכוזי והשפל שהיא כצל עובר קוטב שהכל תלוי בו הוא שימרחק מכבוד כמטתו קשת וכבר תזהירו ע"ז רז"ל במשנה הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם פירושו מן העה"ז והעה"ב כן הוא מפורש בספר חרדים כי זה אנו רואים בעינינו כי רוב המחלוקת ושנאת חנם בעה"ר בין ב"א הם כאים מחמת רדיפת הכבוד ועון זה גורם לאדם ג"כ שאר עבירות גדולות כפי שאנו רואים ר"ל. לכן בניי אני גוזר עליכם בגזירת כבוד אב וצוואת ש"מ שלא תקבלו עליכם שום התמנות היינו שלא תהיו בקהל לא ראשים ולא מנהיגים ולא שום התמנות בעולם כלל אפילו התמנות שקורין עדה מאן והתועלת כזה שלא תהיו שטאים לעולם שהשטאים הם בסכנה גדולה מאד שלא יחפו על קרוביהם בני משפחת' ועל אזהכיה' בנתינת המס ויחייבו אחרי' ונקרא גולן גסור ואחריתו יהי' טרה כלענה אחד פטירתו כמשפט האורים של אור הגיהנם ושאר יסורים קשים ומרים כמשפט הגולן ר"ל. גם לא יהי' לכם חלק כלל וכלל בנתינת שקורין קראפקיי ולא בשום נתינה שבעולם הן גדולה הן קטנה. גם בחברא קדישא שאתם נמנין עמהם לא תקבלו עליכם שום התמנות נבאים או נאמנים ושאר התמנות וחס' לכם להגיד דעה בנתינת מסון הקבורה בר מינן ולא תלכו כלל להחברה לישא וליתן עמהם כסך מסון הקבורה ר"ל רק תהיו נמנים עמהם לגמול חסד עם המתים כ"ס בכל צרכי המת כל הנ"ל אני גוזר עליכם בגזירת כ"א וצוואת ש"מ. ובודאי בניי אהוביי כוונתי בכ"ז הוא למוכתכם כרחם אב על בנים שתרושו שני עולמות הזה והבא כי ע"ז יעיד כל בר שכל מי שהוא יותר טרוד בעסקי העה"ז השפל והכוזי שהוא כצל עובר ובפרט ברדיפות הכבוד אף חייז אינם חיים ואחריתו טרה כלענה. ובודאי

בדרך חכמה הוריתכם הדרכתכם במעגלי יושר שמעו בניי וקחו אמרי וירכו לכם שנות חיים (משלי י"ד) ויקוים בכם הפ' ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם (שם ג') ודי בהקרה זו.

כה. הייתי נזהר מאד להסיר מעלי תרעומות כ"א בכל האפשרי וכוונתי היתה בזה שלא יהי' ח"ו פירוד לבבות בינינו ולהסיר מעליו עון שנאת חנם שישא אותי כחנם ונשמרתי מאוד באיזה דבור או מעשה שהייתי חושב שמדובר או ממעשה זה או להיפך בהקדר מעשה זה יהי' בלבו תרעומות עלי הייתי נשמר מאד מזה מטעם הנ"ל רק אם היה במעשה ההוא מצוה אף רק קצת מצוה אך אין כוונתי בניי אהובי ח"ו אף בדבר עבירה יאכד הוא ואף כיוצא בו ולא עשיתי בשבילו אף שמץ דבר עבירה להחניפו ח"ו. אך ע"ז אני גוזר עליכם בניי אהובי בגזירת כבוד אב וכצוואת ש"ם שלא תחטמו עצמיכם כל ימיכם על מסירת מודעה ולא לשום ערות אף על שט"ח לפי שלפעמים אדם לזה מחבירו מעות לא על מו"מ כלל רק על מזונות לפרנס אשתו וכניו או לפרוע איזה חוב ונותן לו שט"ח כאלו לזה על עיסקא ונותן לו רבית ועוברים גם העדים על ל"ת שבתורה כמפורש במשנה ס"פ איזהו נשך והובא גם בש"ע י"ד סי' ק"ם ס"א. לכן אני גוזר עליכם בגזירת כ"א וצוואת ש"ם שלא תחטמו עצמיכם בשום ערות שבעולם ולא פלוג ומכ"ש על מסירת מודעה. גם ע"ז אני גוזר עליכם בגזירת כ"א וצוואת ש"ם שלא תהיו ערבים בעד איש אחר כלל וכלל אף בעי"פ וכ"ש ליתן ח"ו כי מכ"ז בא אדם לכמה מכשולים וגם לבטול תורה וכוונת החפלה מחמת תביעות ונגישות כפי שראיתי בעיני כמה וכמה מעשיות כאלה שבא אף לאנשים כשרים כמה מכשולים מזה. לכן אני גוזר עליכם דבר זה ותזהרו בזה בניי אהובי מאד מאד שלא לעבור על צוואתי ודי בזה.

כו. הייתי נזהר מאד ליתן הודאה ושבח להשם יתעלה ית"ש ע"כ מה שהגי' עלי הן איזה רעה ר"ל קטנה או גדולה מכל מה שהפה יוכל לדבר והלב לחשוב הייתי מצדיק עלי את הרין בשמחה ונתתי להשיי ג"כ הודאה ע"ז בשמחה עצומה בזה"ל יוצרי ובוראי אתה צדיק ע"כ הבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי ואני נותן לך שבת והודאה ע"ז יוצרי ובוראי כי בוודאי לטובתי עשיתי לי סבה זו ע"כ. הן על איזה טובה קטנה או גדולה מכל מה שהפה יוכל כו' נתתי לו ית"ש הודאה ושבח על הטובה שגמלני הן על דבר מצוה שזימן לי הש"י הן על דבר הרשות כפי שאבאר כמה ענינים בעויה ובוודאי כל אדם מזהר ע"ז והיא משנה מפורשת בפ"ט דברכות חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה לבר פ"י הברטנורא שפיר' שקאי גם על השמחה פשטיות המשנה עכ"פ שחייב האדם ליתן שבת והודאה להשיי ע"כ הבא עליו גם על הרעה ופשיטא על הטובה כלשון המשנה כשם שהוא מברך על הטובה משמעותו שהוא דבר פשוט שחייב לברך על הטובה אלא אשמעינן שחייב לברך גם על הרעה והיודע תעלומות יעיר עלי בניי אהובי שמלכד החיוב מהמשנה הקדושה שהיא הלכה למשה מסיני עכרתי עבודה זו בתמידות מגודל אהבת הש"י שהיתה תקועה בלבי בתמידות נתתי לו ית"ש ויתעלה הודאות ושבחים בתמידות הן על הרעות והן על הטובות שעשה עמי. ועתה אציג לכם בניי אהובי כמה דברים מה שתעלה על דעתי ומהם תקשו מעצמיכם אל הדומה ואת הדומה לדומה כי רבים הם וא"א לפרוטם.

כז. על גודל הטובה שעשה לי יוצרי ובוראי ית"ש ויתעלה שנתן לי חדר מיוחד לעבודתו הקדושה מיום עמדי על דעתי כידוע לכם ודבר זה יסוד ושרש לאדם שרוצה

לקנות שלימות עוה"ז השפל. לכן נתתי לו ית"ש הודאה ע"ז בכל עת שעלה ע"ד גודל הטובה זו אף כמה פעמים ביום וההודאה היתה בשמחה עצומה כפה מלא בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש אני נותן לך הודאה גדולה על שנתתי לי חדר מיוחד לעבודתך הקדושה לא כפי מעשי הטובים רק למען רחמך הרבים וחסדיך הגדולים ע"כ בכל יום בכרכה שעשה לי כל צרכי נתתי ג"כ במחשבתי הודאה על החדר מיוחד כנ"ל גם על הבית שנתן לי בית דירה לי ולכל כ"ב. ובפרט על שנתן לי בהכ"ס סמוך לשלחני עכ"ז נתתי לו ית"ש הודאה בשמחה עצומה מאד במחשבתי בכרכה זו. גם בכל עת שהלכתי שחרית וערכית והגעתי אצל ביתי נתתי הודאה עצומה כפה מלא להש"י ע"ז בתמידות ותוהרו בניי אהוביי בהודאה ע"ז ג"כ מאד מאד.

ובקור שדברתי בענין הליכתי מבה"כ לביתי אכתוב ג"כ עוד עבודתי בניי אהוביי בענין זה וזה הוא בכל עת שהלכתי מביתי לבה"כ או מבה"כ לביתי והייתי מוכרח לילך אצל החומה רעועה שעומרת ליפול של בית חרב כידוע הנה קודם שהגעתי אצל החומה התחלתי להתפלל להש"י שיציל אותי שלא תפול החומה עלי ולא על כל אדם שבראת והייתי מתפלל תפלה זו בלשון הנ"ל כל עת הליכתי אצל החומה אף כמה פעמים זה אח"ז ואחר שעברתי משך החומה נתתי הודאה להש"י שהציל אותי מנפילת החומה עלי בזה"ל יוצרי ובוראי יתברך שמך בפי כל חי אני נותן שבח והודאה לך ית"ש שהצלת אותי שלא נפלה החומה עלי ע"כ. וכן בכל עת הצטרכות הליכתי אצל החומה הנ"ל אף כמה פעמים ביום הייתי מתפלל התפלה הנ"ל גם ההודאה כנ"ל.

כח. בכל עת שהגיע אלי אגרת שלום מאתכם בניי אהוביי או על השמועה לך ששמעתי מכריאותכם הטוב נתתי שבח והודאה להש"י בזה"ל יוצרי ובוראי אני נותן שבח והודאה לך ית"ש שבשרתני כשורה טובה מכריאות בניי ובניי בניי. גם בעת שראיתי או הכנתי כשכ"י שאתם הולכים בדרך הטוב בעיני הש"י בכל דבר שהכנתי שמיגע מאתכם נחת רוח להש"י מדבר זה נתתי שבח והודאה בשמחה עצומה על בחירתכי הטוב בדרכי הש"י ובהיפך לא אוכל להמשיך לכם את גודל הצער שגרמת לי הש"י יצילכם מהעונש ע"ז לך. לכן בניי אהוביי עכ"פ אחר פטירתו תתאמצו מאד מאד לתקן מעשיכם בדרכי הש"י בכדי שלא תגרמו לי ח"ו צער גדול וחרפה גדולה בעולם העליון. ובפרט מביטול לימוד תורה הקדושה ומחערך כוונת התפלה שעומרת כרומו של עולם כנודע וז"ל הוזה"ק פ' בחוקתי דף קט"ו ע"ב בן יכבד אב כמה דאת אמר כבד את אביך ואת אמך ואוקמוה במיכלא ומשתייא ובכולא האי בחייו דאתחייב ב"י. בתר דמית אי תימא הא פטור מניה לאו הכי דאף על גב דמית אתחייב ביקריה יתיר דכתיב כבד את אביך דאי ההוא ברא אויל בארע תקלא (פ"י בדרך שאינו ישר) ודאי מצוה לאבוי היא ודאי עבד ליה קלנא פ"י חרפה ואי ההוא ברא אויל בארע מישר ותקון עוברו ודאי דא אוקיר לאבוי אוקיר ל"י כהאי עלמא גבי בני נשא אוקיר ליה כההוא עלמא גבי קב"ה וקב"ה חייש עליה (פ"י לאבוי) וזאתיב ל"י בכורסייא דיקריה עכ"ל. הגם שהעקתני מאמר הקדוש הזה בחבורי אך אתכם ידעתי להזהיר פעם שנית. עתה בניי אהוביי ודאי ממאמר הקדוש הזה יכול ארם לשום אל לבו איך יזהר לתקן מעשיו בעה"ז השפל והכווי. לבר שעושה ככשרון מעשיו נחת רוח וכבוד גדול ליוצרו ובוראו ית"ש ויתעלה בכל העלמות עליונים ותחתונים שכל מצוה שעושה ובפרט מלמוד תורה הקדושה ומכוונת התפלה ושכרו הנפלא מוכן לו לאחר פטירתו בעולם שכולו ארוך כידוע שכר מצוה כהאי עלמא ליכא לבר זה נשכר ג"כ

שכר נפלא על קיום מ"ע של כבוד אב ואם אחר מותם כזה שמקיים שאר מצות הכורא ית"ש ויתעלה כמבואר במאמר הקדוש הנ"ל שהקב"ה מרחם על אביו בעולם העליון ועושים לו כבוד גדול בשביל כשרון מעשיו של בנו וגדול שכר של כבוד אב ואם ידוע שאוכל הפירות כה"ז והקרן קיימת לכה"ב בעולם שכולו ארוך כמ"ש למען יאריכון ימיו ודרשו רז"ל בעולם שכולו ארוך ובוהו יכלו אדם להתבונן ההיפוך ח"ו אם גורם לאביו צער גדול וחרפה וכזיונות גדולים בעולם העליון כנ"ל כשביל מעשיו שאינם מתוקנים כמבואר במאמר הקדוש הנ"ל איך יהיה עונשו גדול אחר פטירתו ר"ל לבד העונש הגדול שחטא ליוצרו ובוראו ית"ש ויתעלה במעשיו ר"ל אלא מענישין אותו ג"כ עונש על העדר קיום מ"ע של כבוד אב ואם אחר מותם שגורם להם בעולם העליון חרפה גדולה וכזיונות גדולים כנ"ל מפורש בזה"ק. לכן בניי אהוביי כבקשה גדולה מאתכם שלא תגרמו לי ח"ו אחר פטירתי חרפה וכזיונות גדולים ממעשיכם שלא יהיו מתוקנים ח"ו ולא די שלא אהיה מליץ טוב כעמוד ברזל בשבילכם אלא גם אהיה אכזר גדול עליכם בעולם העליון שגרמתם לי כ"ז החרפה והכזיון בכל העולמות העליונים. אך בטוח אני בניי אהוביי בלבבכם המהור שבודאי אחר פטירתי תאמצו מאד לתקן כל מעשיכם ובפרט בהתמדת למוד תורה הקדושה והתמימה בכל עת שתפנו ממעשיכם אף רגע א' ובכוונת התפלה הקדושה שתקנו לנו אנשי כנסת הגדולה ובהם כמה נביאים ובכוונת ברכות הנהנין ובפרט בברכת הסזון שהיא מ"ע דאורייתא. אך עיקר תהיה בחיזוק כל מעשיכם לש"ש למען היוצר והבורא ית"ש ויתעלה זכרו לעד. וגם כוונתכם כשביל קיום מ"ע שצונו הבורא ית"ש ויתעלה זכרו לעד בעשרת הדברות על כבוד אב ואם ככדי שאזכה בשביל תקון מעשיכם כבוד גדול בעולם העליון כנ"ל מפורש בזה"ק שהעקתתי הגם שכוונת זו היא ג"כ רצון הבורא ית"ש ויתעלה שצוה לנו מ"ע ככד את אביך כו' אף לאחר פטירתם כנ"ל ותקבלו שכר נפלא בפרטות גם על כוונת זו כי זה רצון הבורא ית"ש כנ"ל ובודאי בטוח אני בכם בניי אהוביי בכל הנ"ל ודי כהקרה זו.

כט. כשלבשתי בעש"ק סמוך למנחה בגדי שבת נתתי להש"י הודאה גדולה בשמחה עצומה כפה מלא בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש אני נותן לך הודאה על שנחתי לי בגדים חשובים לכבוד ש"ק לא כפי מעשי הטובים רק ברחמיך הרבים וחסידיך הגדולים ע"כ. כי חשבתי בדעתי כמה צדיקים גדולים שאין ערכי מגיע לקרסוליהם חסרים מכגדים כאלה וחשבתי כלכי שודאי מניעת ההודאה להשם ע"ז למרד ולמעל ח"ו ואמרת הודאה הנ"ל כמה פעמים בעת לכישת הבגדים.

גם כחול בעת לכישת בגדי חול החשובין לחול הודיתי הודאה הנ"ל.

גם היתה לי בימות החורף כגד מצמר כבשים חם מאד וככל עת שלבשתי אותו נתתי הודאה להש"י על שנתן לי כגד זה כי שערתי כוראי כהקדר בגד זה מאתי יגיע לי צער גדול מקרירות.

ובעוד שדברתי מקודם בענין עש"ק עלתה על דעתי ג"כ לכתוב בניי אהוביי הנהגתי בעת שקצצתי הצפרנים בכל עש"ק אמרתי בזה"ל אני קוצץ הצפרנים לשם יתור כו' בכדי שלא אכנס לש"ק מנוול בצפרנים גסות. ועת שהשלכתי אותם באש אמרתי בזה הלשון יוצרי ובוראי ית"ש אני משליך הצפרנים באש כפי שהזהרתני מחז"ל תסיר שורפן לקיים מ"ע ול"ת שצותנו כחורתך הקדושה שאל אביך כו' ולא תסור מן הדבר ע"כ. והשחות הסכין בע"ש כמ"ש בש"ע ברמ"א סי' ר"נ עשיתי כעצמו ואמרת בעת השחה בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש הריני משחיו הסכין לכבוד ש"ק כפי

שרמות בתורתך הקדושה כפי' והכינו את אשר יביאו ועי' נביאך כפי' וידעת כי שלום אהלך ע"כ. וזה הפ' מביא הכל' כו בשם ספרי והובא כבי'. וכקשתי מכם בניי אהוביי שחתנהו ג"כ בכל' הנ"ל ועיקר הכוונה בכל' הנ"ל ליתן נחת רוח ליוצרנו ובוראנו ית"ש ויתעלה בדבורינו ובעשייתנו.

ל. הנה מחמת הארכתי בתפלת י"ח לא הנעתי ע"פ רוב לענות קדושה עם הצבור גם אישיר אחר תפלת י"ח בערבית וכיוצא והיה לי מזה צער גדול ובעת שהנעתי לענית קדושה או אישיר עם הצבור נתתי תיכף במחשכתי הודאה עצומה להש"י ע"ז שזיכה אותי הודאה זו ג"כ.

לא. הנה היה רגילתי לילך באמצע התפלה לחוץ לנקבים קטנים וכפרט בעת הארכת התפלה היינו בשבת קודש והיה לי מזה צער גדול ולפעמים לא הוצרכתי לזה כל עת התפלה ואז הייתי נותן להשם יתעלה שכח והודאה בזה הלשון יוצרי ובוראי אני נותן לך שכח והודאה שהצלחתי מכלול תפלה ומהצער שלא הצרכתי לילך לחוץ באמצע התפלה ע"כ.

לב. כל דבר שהייתי נצרך לזה מאד והיה אותו דבר אצלי היינו שלא הוצרכתי לחפש אחר אותו דבר ולשאלו מאחרים הייתי נותן הודאה בשמחה להשם יתעלה בזה הלשון יוצרי ובוראי ית"ש אני נותן שכח והודאה לך שנחת לי כל צרכי והייתי כופל הודאה זו בפה מלא בשמחה כמה פעמים זה אחר זה גם בדבר הרשות וכדבר קל היינו בעת שהייתי צריך לענות איזה דבר אף דבר שאינו חשוב כלל והיה בידי המעות לענות זה כי חשבתי בדעתי כמה צדיקים גדולים שאין ערכי מגיע לקרסוליהם ואין ידם משגת לענות צרכיהם אף דבר קל בכמה גדולים ואני אינני חסר מכל. גם על הנער שהיה מווסן אצלי בתמידות לאיזה שליחות וכיוצא וכפרט בדבר גדול היינו כשנמנעתי לאיזה דרך ולא הוצרכתי לשאלו בנדים מאחרים ושאר צרכי הדרך וכ"ש בדבר מצוה היינו בעת שהייתי צריך לענות צמוקים על יין קידוש לשבת והיה מווסן בידי כמה גדולים ע"ז גם בעת קניית חוטי ציצית וכיוצא וכ"ש בדבר גדול היינו לענות תפילין דברים יקרים. גם בעת קניית האחרוג של מצוה קודם לחג והיה בידי כמה זהובים ע"ז על כל הנ"ל וכיוצא הייתי נותן הודאה ע"ז להשם יתעלה בשמחה עצומה כנ"ל. גם על המשחוח שהיתה מווסן אצלי לשחוז עליה הסכין בכל עשי"ה הייתי נותן הודאה ע"ז להשם יתעלה בכל עשי"ה בעת השחזה שנתן לי במצוה זו כל צרכי לכן בניי אהוביי בבקשה מכם מאד מאד שתזוהרו גם אתם בעבודה הרסה זו ואז בודאי תצא בפיכם כמה עשירות הודאות בכל יום ליוצרנו ובוראנו ית"ש ויתעלה זכרו לעד.

גם בעת ששאפתי השנו"ף מאב"ק נתתי במחשכתי שני הודאות להשם יתעלה הודאה א' שנתן לי כל צרכי כי חשבתי בדעתי כמה אנשים צדיקים גדולים שאין ערכי מגיע לקרסוליהם והם אביונים גדולים שהורגלו בהשנו"ף מאב"ק ביותר אך אינם משיגים פרוטה יתירה לענות ומשיג אני צערם בשעה שהורגלו לשאוף ואין להם כאותו שעה מחמת חסרון כים ואני בעו"ה ית"ש לא נחסר זה לי מעולם ואיך לא אתן להש"י הודאה ע"ז בעת שנתן לי כל צרכי מה שלא נתן לאדם שמוכס מני. והודאה ב' נתתי במחשכתי בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש כל מה שבראת לכבודך בראת שיהנו מהם בריותך ע"כ. ושמחתי אז באלהותו ית"ש וזכרו לעד בהנאת בריאה זו כי חשבתי בדעתי שבודאי יהי' זה למד ולמעל ח"ו להנות מבריאת יוצרי ובוראי ית"ש ולא אתן לו הודאה ע"ז אף במחשכתי וכבר הרגישו בזה פוסקים אחרונים הלקיט בשנו"ף מאב"ק גם הטיא

יסוד ושורש העבודה

בטאב"ק ששואבין את העשן לחוך פיהם והגם שכתבו שא"צ כרכה ע"ז בשם ומלכות עכ"פ מי שתקוע אהבת הבורא ית"ש בלבו איך יהנה מכל מה שברא בעולמו בלא הודאה אף במחשבתו כי כל מה שברא ית"ש לכבודו בראו. לכן בניי אהובי ידעתי שגם אתם רגילין כזה מאד ובעז"ה לא נחסר מכם דבר זה תזהרו מאד מאד בכל עת שתשאפו השנויף טאב"ק ליתן להש"י ב' הודאות הנ"ל הודאה על הנאת הברואה והודאה שנתן לכם כל צרכיכם בכל עת הצורך ואז תהיו עובדי השם באמת.

לג. על כל צער ויסורין שאירע לי צדקתי עלי הדין ואמרתיו בזה"ל בשמחה יוצרי ובוראי אתה צדיק ע"כ הבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי כו' כנ"ל ע"כ הן בצער הפסד מסון הן על יסורי הגוף היינו שהיה לי כמעט בכל יום כאב השיניים ר"ל אף בעת שהיה הכאב גדול מאד שלא היה ביכולתי ללמוד באותו שעה מחמת גודל היסורין הייתי מצדיק עלי את הדין כמעט בכל רגע בזה"ל ואתה צדיק כו' ובעת התפלה במקום שאין להפסיק הייתי מצדיק עלי את הדין במחשבתי ולבי בלשון הנ"ל וכיוצא בכל היסורין הן גדול הן קטן. היינו באיזה הליכה יתירה ששכחתי ליטול דבר מה בהליכה ראשונה והוצרכתי לחזור בשבילה וליטלה אף דרך מועט צדקתי עלי הדין ע"ז בלשון הנ"ל וכיוצא ביסורי הגוף. הן בהפסד מסון אף הפסד מועט היינו שנפל מחיקי לארץ הכלי של השנויף טאב"ק ונחפזר על הארץ השנויף טאב"ק אף פחות מש"פ הייתי מצדיק עלי את הדין בלשון הנ"ל וכיוצא וקטן הנייר מהכיל להציג כל מה שאירע לי הן ביסורי מסון כיוצא כנ"ל והדומה לדומה על כלם צדקתי עלי הדין כנ"ל. וכן להיפך ע"כ מה שהגיע אלי נחת וטובה הן גדולה הן קטנה הייתי נותן להש"י שבח והודאה בשמחה עצומה ואפרט שמן מנה כי רבים הם וא"א לפרטם היינו בענין כאב השיניים שכתבתי לעיל בעת ששקטה ושעה מעלי הכאב טעמ' הייתי נותן להש"י שבח והודאה בשמחה עצומה בזה"ל מודה אני לך יוצרי ובוראי ית"ש בפי כל חי ששלחת רפואה לכאבי הגדול ובאמצע התפלה הייתי נותן הודאה זו בלשון הזה ממש במחשבתי ולבי. וכן בענין השכחה שהזכרתי לעיל אם נזכרתי בזמן מועט על הדבר ששכחתי ליטול היינו שלא הי' לי טרחא כ"כ בחזרתי על הדבר הייתי נותן להש"י שבח והודאה ע"ז כפה מלא בשמחה עצומה בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש אני נותן לך שבח והודאה על שהזכרתי על דבר זה תיכף שלא הטרחתני בטרחה יתירה לחזור על דבר זה באמצע הדרך או סביתי. וכן בענין הפסד מועט של ממון שהזכרתי לעיל היינו בעת שנפל מחיקי הכלי של השנויף טאב"ק אם לא הגיע אלי כזה הנפילה שום הפסד כלל שלא נפתח הכלי בנפילתה הייתי נותן ע"ז להש"י שבח והודאה כפה מלא בשמחה עצומה בזה"ל מודה אני לך יוצרי ובוראי ית"ש שהצלאתני מן ההפסד. ואציג לכם בניי אהובי עוד דבר א' וסוזה תקשו אל כל הדברים המקרים היינו אם נתגלגל צלוחית על השולחן וקרוב הי' ליפול לארץ ולהשבר והייתי ממהר להצילה שלא נפלה על הארץ הייתי נותן שבח והודאה כפה מלא בלשון הנ"ל ומכ"ש אם נפלה ולא נשברה. גם בתי עינים שלי שנפלו לארץ ולא נשברו וכיוצא והדומה לדומה כי נתאמת אצלי האמנה שלימה ואמתית כל מה שיגיע לאדם הן איזה נחת וטובה אפילו קטנה מאד הן איזה הפסד ויסורין הכלל מאתו ית"ש ויתעלה בהשגחתו פרטית ע"כ אדם בכל רגע ולא בדרך מקרה כמ"ש (איכה ג') מי זה אסר ותהי עי' פרש"י כסאמר אליפו התימני כי לא יצא מעפר און (איוב ה') וכמה פסוקים המורים ע"ז. לכן נתאמת אצלי בחיוב גמור ע"כ טובה שהגיעני הן גדולה הן קטנה שהיא מאתו ית"ש ויתעלה ובהשגחתו ליתן עליה שבח והודאה בלב

ובפה ולהיפך על היסורין ואיזה הפסד הן גדולה הן קמנה להצדיק עלי את הדין ואציג לכם בניי אהוביי עוד דבר א' פ"א נתעלם מעיני שכיחה מאורה כידוע לכם המסוה שחורה שהי' תלויה עליה והייתי סבור שנפלה על הארץ באיזה מקום ונאברה מאתי והיה לי צער מזה שיהיה לי טורח לבקש על אחרת והייתי מצדיק עלי את הדין בלשון הנ"ל לאחר שעה נשאתי הכובע התחתון מעל ראשי ונפלה המסוה מהכובע שהיתה נכסה תחתיו ותיכף וסיד הייתי נותן שכח והודאה להשיי ע"ז בשמחה עצומה כזה"ל יוצרי ובוראי יתיש אני נותן לך שכח והודי' על שהחזרת לי אברתי ע"כ. גם פעמים הרבה אירע לי שנעלם מעיני הכלי עם השנוף מאבק היינו ששכחתי באיזה מקום הנחתי אותה והיה לי צער מזה וצדקתי עלי את הדין כנ"ל ואחר שראיתי אותה מונחת במקום אחר נתתי להשיי הודאה ע"ז בלשון הנ"ל שהחזיר אברתי. לכן בניי אהוביי עבודה זו חקקו על לבבכם ותזהרו בה מאד מאד כי על כל אלה יביא אלקים במשפט על כל נעלם אם רע אם טוב ודי בהערה זו.

לד. בניי אהוביי כל ההנהגות בעבודות יוצרנו ובוראנו ית"ש ויתעלה שכתבתי לכם עד הנה בא לאדם מגודל ההתפארות בתמידות בבוראנו ית"ש וזכרו לעד ואבאר לכם בניי אהוביי מהות ההתפארות ואיכותו היינו היה בלבי בוער בתמידות שמחה וחדוה עד מאד שמחה שאין למעלה הימנה שיש לי אלוה כזה שלא תכזב אלהותו לעולמי עד כידוע לנו מתורתינו הקדושה והתמימה ואחר שברא עולמות לאין מספר וקץ ותכלית שכולם יכילו גדולתו ורוםמותו. וכלם יעבדוהו ישכחוהו וירוממוהו בתמידות כגודע בחר גם כי כשר ודם חרש מחרשי אדמה זכרא אותי מגודל טובו באלהותו הקדושה בתוך עם קדוש הישראלי שגם אני אכיר גדולתו ורוםמותו בעה"ז השפל והנכזה אפס קצוה רק מברואיו. גם מגודל האמנה שהאמנתי ממה שנמצא מגודל גדולתו ורוםמותו בתורתנו הקדושה והתמימה. אך אחר פטירתו מהע"ז השפל גם אחר התחי' אם אזכה כמעשי הטובים אכיר יותר ויותר גדולתו ורוםמותו ית"ש וזכרו לעד והיה כזה בלבי בתמידות התפארות גדול שזכיתי להיות עבד עולם לאלוה כזה והייתי מתפאר בלבי בתמידות באלהותו הקדושה ית"ש וזכרו לעד לכן מגודל ההתפארות והשמחה והתדרוה שהיה בוער בלבי בתמידות באלהותו הקדושה ית"ש ויתעלה היה בתמידות מרגלא כפי להזכירו ולשכחו לתת לו ית"ש הודאה ושכח בתמידות על כל מה שאירע לי הן על טובה מחמת שנתאמת בלבי שהכל מאתו ית"ש וכהשגחתו כנ"ל. ובה הייתי מתפאר בלבי גודל ההתפארות שאין למעלה הימנה שזכיתי לשכח ולהודות לאלוה קדוש ונורא שמו.

גם מגודל ההתפארות באלהותו הקדושה בתמידות היה מרגלא כפי להזכירו ית"ש ויתעלה בתמידות היינו אפילו בעת שלא הייתי עוסק בתורה ובתפלה או במצוה אמרתי כפה מלא בשמחה עצומה שלש' תיבות אלו יוצרי ובוראי אתה ואמרתי ג' תיבות אלו פעמים רבות וא"ז מגודל התשוקה באלהותו הקדושה ואחר ג' תיבות אלו אמרתי כזה הלשון יוצרי ובוראי אני מאמין באמונה שלימה שאתה בראת כל העולמות עליונים ותחתונים עולמות לאין קץ ומספר ותכלית ואני מקבל אלהותך הקדושה עלי ועל בניי ועל בניי בני עד סוף כל הדורות.

גם קודם כל עשיית מצוה הייתי מזכיר תיבות הנ"ל היינו קודם עטיפת המלית וקודם הנחת תפילין הייתי אומר יוצרי ובוראי הריני רוצה להתעטף במלית לשם יחוד כו' וכן קודם הנחת תפילין וכיוצא בכל עשיית איזה מצוה. גם קודם הילוכי לכה"כ שחרית וערבית אמרתי ג"כ כפה מלא בשמחה עצומה יוצרי ובוראי אני רוצה לילך

יסוד ושורש העבודה

כ

לבה"כ להתפלל לפניך חפלת שחרית עם הצבור. וכיום שיש בו מוסף אמרתי שחרית ומוסף וקודם מנחה אמרתי להתפלל לפניך חפלת מנחה וערבית. וגם כשהייתי צריך לישן מיד חשבתי במחשבתי ג' תיבות אלו יוצרי וכוראי אתה עד שנשתקקתי בשינה. גם בעת הילוכי באיזה דרך חשבתי ג' תיבות אלו וגם קבלת אלהותו ית"ש כנ"ל. וגם ע"פ רוב בעת שקנחתי האף במפה שקורין פאצילה חשבתי ג' תיבות הנ"ל. כלל אחד אניד לכם בניי אהוביי שהיו ג' תיבות אלו וקבלת אלהותו ית"ש ויתעלה מרגלא כפי בתמידות וכ"ש במחשבתי בעת שלא הייתי עוסק בתורה ובתפלה לולי השכחה הניתן בכחות הנפש במטע הכריאה ברצון הכורא ית"ש כמ"ש החסיד בעל ח"ה בשער הכחינה פרק ה' יוכל הייתי להעיד על עצמי בניי אהוביי שאף רגע א' לא היחה נפסקת מחשבתי מלהתפאר באלהותו ית"ש וזכרו לעד בלשון הנ"ל וביוצא אך מחמת השכחה כנ"ל היחה לפעמים נפסקת מחשבתי התפארות זו זמן קצר ותיכף נתעוררה וכ"ז מחמת גודל האהבה באלהותו ית"ש. גם מגודל היראה והבושה מלפניו ית"ש אמרתי בלכי איך אשנה מחשבתי ח"ו באותו רגע אל דברים שאינו נוגע לעבודתו כלל וכדאי יהיה זה לסדר ולמעל לכבודו ית"ש. לכן נתתי מחשבתי תיכף להתפאר באלהותו ית"ש בלשונות הנ"ל. ולפעמים התפללתי להשי' באותו עת ופנאי כנ"ל שיעזר לי בעבודתו הקדושה והתפללתי בלשון הפסוק בתהלים הדריכני בנתיב מצותך כו' הט לבי אל עדותך כו' גם בפסוק למרני לעשות רצונך כי אתה אלהי כו' וכיוצא ואמרתי פסוקים אלו כמה פעמים זה אח"ז מעומקא דלכא מאד. וע"פ רוב התפללתי באותו עת ופנאי שיצי' אותי מעון גזל ומתרהורי עבירה ומתאות העוה"ז ויתן לי חשק גדול בלמוד תורתו הקדושה. זכרו בניי אהוביי ואל תשכחי עבודה הרמה זו גם אתם וטוב לכם בזה ובכא ודי בהערה זו.

לה. בניי אהוביי יעיד עלי היודע תעלומות אחר פמירתי כשם שהייתי מתפאר ומתהלל במחשבתי בתמידות כיוצרנו וכוראנו בגודל רוממות אלהותו יתברך ויתעלה זכרו לעד כפי שראיתי כזונתי ומחשבתי בכל הנ"ל כן הייתי מתפאר ומתהלל במחשבתי בתמידות בגודל מעלה תורתו הקדושה כי היחה הסכמה אמיתית בלכי אף בקט שכלי גודל מעלת תורתו הקדושה והתמיסה לאין ערך וסוף וקץ ותכלית ולא ע"י האמנה לבד שהאמנתי אמונה אמיתית כמה שהעיד על גודל מעלתה לאין ערך ותכלית החכם שבחכמים שלמה המלך ע"ה ברוח קדשו בספר משלי גם בכמה מקומות כגמרא הקדושה ובמדרשים גם הרשב"י וחביריו ע"ה בזוה"ק במקומות רבים באריכות ובכמה מקומות כלל גודל שבחה ומעלתה במלות קצרות כמה שכתבו אורייתא וקב"ה חד היא לבד האמנה אמיתית בכל דבריהם אלא גם שכלי והשגתי היה מסכים ע"ז ובתמידות הייתי מתפאר בה במחשבתי ממש כמו באלהותו יתעלה זכרו לעד לכן בעת לימודי התורה הקדושה ובכ"ס הזכרתה כגון בברכת המזון ובכמה מקומות כתפלה הכנסתי התפארות שלה בלכי בשמחה עצומה עד מאוד. לכן בודאי האדם שיש בלכו בתמידות התפארות גדול מגודל מעלת תורתו הקדושה כנ"ל לא ינוח ולא ישקוט מלהגות בה בכל עת שיש לו פנאי אף רגע אחד לא יכלה זמן רגע זו בהכלי העולם ובדברים בטלים רחמנא ליצלן רק יחטוף כידו איזה ספר קדוש יהיה מי שיהיה ויהנה בה אף כמה שורות אף כמה תיבות באותו רגע מגודל התפארותו בה מלכד האזהרה מגמרא הקדושה שעובר על עשה ול"ת על דבור במל שיצא מפיו בנדוע. וגודל העונש ע"ז ר"ל כזכר בגמרא הקדושה ובפרט בזוה"ק במקומות רבים. לכן בניי אהוביי כבקשה מכם במאוד מאד שתחקקו על לבכם

התפארות זו של תורתנו הקדושה והתמימה ובודאי תזכו בשביל זה לכל טוב הצפון שעין לא ראתה וגם אני אהיה בשביל זה מליץ טוב בתמידות בעדכם ודי בהערה זו. לך. אכתוב לכם עוד בניי אהוביי עבודתי מה שתעלה על זכרוני וזו היא שעלתה על דעתי בכל עת שקריתי בסי' תהלים תפלה ובקשה שענינה על כלל ישראל עם קדוש כגון בסימן י"ג בפסוק עד אנה ה' תשכחני נצח עד אנה תסתיר את פניך ממני וסי' מ"ב ומ"ג ומ"ד שכולם מורים על גלות המדבר ועל חילול שמו הגדול של הכורא ית"ש ויתעלה ודומיהם על הרוב בכיתי הרבה מאד על חילול שמו הגדול ית"ש ויתעלה בין העמים ועל כלל ישראל עם קדוש על בזיונם ושפלותם בעוה"ר עתה בין העמים. כלל אחד אניד לכם בניי אהוביי שמיום עמדי על דעתי הייתי מחאונן ומחאכל בתמידות על חילול שמו הגדול ית"ש ויתעלה בין העמים ועל שפלות עם קדוש הישראלי עתה בגלות המדבר. וכשקריתי בנביאים בעניני נחמות שלעתיד בכיתי הרבה מגדל התשוקה לנחמות אלו. בניי אהוביי ועיד עלי היודע ועד אחר פטירתו שכל כוונתי ומחשכתי היתה בכביה זו רק שאז יתגדל שמו הגדול ית"ש ויתעלה זכרו לעד וע"ז היתה כל מגמתי בבכיה זו.

גם בפסוקים המורים שיתן הש"י לנו אז כביאת משיח לב טהור לעבוד אותו בתמימות ויעקור יצה"ר מלבנו בכיתי הרבה מאד על תשוקה זו. וארשום לכם בניי אהוביי התחלת המקומות האלו ובקשה מכם מאד מאד שלא תתעצלו לראות בפנים הספר של הנביאים כל הענינים עד סופם. בספר ירמיה בסי' ל"א מפסוק ל"א הנה ימים באים נאם ה' וכתתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה וגו' ע"ס הסימן. וביחוקאל סי' י"א מפסוק י"ז לכן אמור כה אמר אדני ה' וקבצתי אתכם מן העמים עד פסוק כ"א. ובסי' ל"ז מפסוק כ"ד ולקחתי אתכם מן הגוים וקבצתי אתכם מכל הארצות וגו' עד פסוק ל"ז. ובסי' ל"ז מפסוק כ"א ונתתי את כבודי בגוים וגו' ע"ס הסי'. ובתרו עשר סוף עסוס. ובטיכה התחלת סי' ד'. ובצפניה סי' ג' מפסוק ה' ולהלן. ובזכריה התחלת סי' ה' לפי דרש רז"ל במס' סוכה והוכא ברשיי. וסי' י"ד. ובמלאכי סוף הספר. ובפרט ביואל מהתחלת סי' ג'. בכל אלו הנחמות בכיתי הרבה מאד מגדל התשוקה על הכוונה הנ"ל. עד הנה כתבתי מכוונתי בעת שקריתי בנביאים וכתובים מענינים המורים על כלל עם קדוש הישראלי.

לך. ועתה אכתוב בניי אהוביי כוונתי בעת שקריתי בסי' תהלים מענינים המדברים בלשון יחיד שענינו סובל ג"כ על כל איש ישראלי להתפלל בעד נגעו ומכאובו וארשום כמה פסוקים שהתפללתי בהם ננעי לבבי ומתם תקשו אל הדומה ואת הדומה לדומה כי רבים הם לפורטם כלם וזה הוא בסי' ל"ח בפסוק אדני נגדך כל תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה התפללתי במחשכתי בזה הלשון יוצרי ובוראי אתה ידעת שכל תאותי לעבוד אותך באמת וכיושר לבב ואנחתי ממך לא נסתרה כי דואג אני בכל עת שלא אכשל ח"ו באיזה עון בהסת' היצר וע"פ רוב זלגו עיני דמעות ג"כ ולפעמים אהר שהתפללתי ג"כ כמה מלא תפלה זו אף כאמצע המזמור. ובפסוק לבי סחרהר עזבני כחי ואור עיני גם הם אין אחי בכיתי הרבה מאד והתפללתי במחשכתי שישלח לי הש"י רפואה שלימה לעיני שכהה ונחשך מאורה כפי שידעתם בכדי שאוכל ללמוד במאור עיני תורתך הקדושה כן היתה תפילתי במחשכתי וגם בפסוקים המורים תפלה שיתן הש"י לב טהור לעבוד אותו כגון בסי' ל"א בפסוק לב טהור ברא לי אלהים וגו' ובפי' לעשות רצונך אלהי חפצתי ודומיהם וגם פסוקים המורים שיתן לו הש"י שכל בתורתו

ובקיום מצותיו כגון בפסוק דרך פקודיך הבינני וגו'. הורני ה' דרך חוקיך ודומיהם התפללתי במחשבתי נעל עצמי מקירות לבי ולפעמים זלגו עיני דמעות. וכסי' י"ג על הרוב כשאמרתי אותו בכיתי הרבה מאד על כלל ישראל על הגלות המר כפי פרשי' וגם על עצמי בפסוקים עד אנה אשית עצוה בנפשי וגו' פן יאמר אויבי וכלתיו צרי וגו' וכוונתי היתה על שלישי' יצה"ר באדם וצריך להלחם עמו בכל עת ולהתגבר עליו שאין לאדם אויב ושונא בעולם כיצה"ר בכיתי ע"ז הרבה מאוד שיצילנו השי' מאתו בניי אהוביי כתבתי לכם עבודה זו בכדי שתעבדו עבודה זו גם אתם ליוצרנו ית"ש ויתעלה כי כל מה שכתבתי כסי' זה מראש ועד סוף עבודה גדולה היא עד מאד בעיני השי' לכן בבקשה מכם בניי אהוביי שתחקקו עבודה זו על לבכם ואז תקראו עובדי השם ויתעלה באמת.

לח. אם אירע שלא נראית הלבנה אחר עת קדושה כמה לילות היינו שלא נשאר זמן לקדשה רק ב' לילות וכ"ש לילה אחת הייתי מכנים צער גדול בלבי אך לא על עצמי היינו שאם התכסה בעננים לילה זו ג"כ לא אקיים המצוה של קידוש הלבנה רק על העדר הנחת מיוצרו ובוראנו ית"ש ויתעלה שיגיע לו ית"ש מכסה מאות או אלפים אנשים של עם קדוש בעת שיהיו מברכין על החדש והתפללתי ע"ז כמה פעמים בזה הלשון יוצרנו ובוראינו ית"ש עשה למענך שתתראה הירח כדי שיברכוך עליה עמך הקדוש ויגיע לך נחת רוח מזה ע"כ ותכנסו בלבכם בניי אהוביי ג"כ עבודה זו וכיוצא. **לט.** הנה הנהוג בכל תפוצות עם קדוש כשמת איזה אדם בלילה אוי בכוכר כשהשמש קורא לבתי"כ אינו מכה על השער רק ב' הכאות לסי' שיש בר מינן בעיר ואני כששמעתי שהכה רק ב' הכאות הייתי מכנים צער גדול בלבי על ההעדר אדם מעם קדוש הישראלי כי מן הסתם נעדר גם הנחת רוח מבוראנו ית"ש מזה האדם כיון שמת נעשה חפשי מן המצות ולהיפך כששמעתי שהכה ג' הכאות הכנסתי שמחה בלבי שלא נעדר אדם מעם קדוש בעיר הזאת וע"פ רוב הודיתי הודאה זו בפה מלא בזה הלשון יוצרי ובוראי אני נתן הודאה גדולה לך על שלא נעדר אדם מעמך הקדוש בעיר הזאת בלילה זו ע"כ. בניי אהוביי בבקשה שתזהרו בעבודה זו ג"כ.

מ. בעת שהייתי סבין א"ע לאכול הן באכילת צהרים הן באכילת ערב מקודם התפללתי בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש הצילני ממאכלות אסורות ע"כ הגם שלכאורה תפלה זו צעקה לשעבר הוא שאם יש ח"ו באכילה זו מאכל אסור כודאי אכשל באיסור זה עכ"ז התפללתי כי אמרתי בוודאי יכולת בידו ית"ש ויתעלה להציל אותי מעון זה בענין שאין שכל אנושי משיג. אחר תפלה זו התפללתי על מזוני כפי שכתבתי חיוב תפלה זו בחבורי בשם הזוה"ק. ותיכף אחר ישיבתי על השלחן לאכול קבלתי עלי בפה מלא בשמחה עצומה בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש אני מקבל עלי שלא לאכול כל איסורי מאכלים שצוית אף דברים שיש ביכלתי לאכול האיסור מיד ע"כ. ואם נפל זבוב בקערה או בכוס בעת שהשלכתי אותה מהקערה או מהכוס אמרתי בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש הריני מוכן ומוזמן לקיים שני מצות ל"ת שציותנו בתורתך הקדושה כל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו ונאמר אל תטמאו נפשותיכם בכל השרץ השרץ על הארץ ולא תטמאו בהם ע"כ ובלאו זה כלל שרץ הארץ ושרץ העוף ושרץ המים כן הוא ברמב"ם בהלכות מאכלות אסורות פ"ב הלכה י"ב ומפורש ברמב"ם כי ב' לאוין אלו הני"ץ המפורשים בתורה הם על הזבוב וכיוצא בניי אהוביי איך יזהר האדם בכל השנה וביחוד בקיץ ממיכלי"ן ומזבובים ובפרט בשתייה ע"פ רוב נמצא זבובים קטנים שאין

ניכרים כלל בהשקפה ראשונה בכוס רק בעיון היטיב. לכן אני מזהיר אתכם להיות השתיית שכר בקיץ דוקא דרך מפה. גם תזהרו מאד לעיון היטיב בכלים של המאה ונכינות משרץ מילכין וכבר הזהרתי בחבורי בעו"ה ודי בהערה זו.

מא. הייתי מהדר לעשות בעצמי סימן בין כלי חלב לכלי בשר כנהוג לעשות על כלי חלב הריצין שקורין בלע"ז קארבין ובעת שעשיתי הסימן אמרתי בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש אני עושה סימן בכלי זו כדי להפריש עצמי וכיב מאיסור אכילה של בשר בתלכ שצותנו בחורתך הקדושה לא תבשל גדי תבשל אמו ע"כ ועשיתי מלאכת הריצין בשמחה עצומה ממש כמו עשיית מצוה של הנחת הפילין וכיוצא ותתנהגו בזה ג"כ בניי אהוביי. **מב.** כששכבתי על מטתי בלילה לישון אמרתי בזה"ל יוצרי ובוראי ית"ש אני מקבל עלי להזהר מכל העריות שהזהרת בתורתך ע"כ.

מג. בניי אהוביי מעיד אני ע"ע אף שהיה לי בנים רבים אך לא זכיתי לגדלם כלם בעוה"ר לא נשקתי א' מהם מעולם ולא לקחתי אותם על זרועי מעולם ולא נהגתי עמם בשיחה בטלה ח"ו והיח' אזהרת המשנה בתמידות על פני להזהר משיחת הילדים כי אין לך סבה לכטול תורה בעוה"ר יותר משיחות הילדים בדברי שטות וחכמת כסילות ובכל דגע עובר אדם זה על מ"ע של ודברת כם ולא בדברים בטלים גם על ל"ה כמובא בגמרא הקדושה והנה בעוה"ר רבים מכני עמינו גם מלימודי תורה אינם נזהרים כלל משיחת הילדים שהזהירו ע"ז רז"ל במשנה ר' דוסא בן הרכינס אומר שינה של שחרית ויין של צהרים ושיחת הילדים מוציאים את האדם מן העולם ופי' במדרש שמואל וז"ל הכוונה לפי שהאדם הוא מחוייב לחנך את הילד במצות ולהדריכו בדרכי ה' כי כן כתיב חנוך לגער ע"פ דרכו ולהסירו משיחה בטלה אשר הם הילדים מתפקדים בעבירה זו מכל עבירות שבקולם. ולכן עבירה זו שביד הילדים היא מוציאה את האדם אביו של הילדים מן העולם על אשר לא ייסר את ילדיו במקל וברצועה עכ"ל. הנה מפרש פירש המשנה שנענש האב ומוציאו מן העולם על שלא ייסר את ילדיו על שיחה בטלה ואוי ואבוי על שענינו רואות שהאב בעצמו מחנך את בניו בשיחה בטלה ולא עוד אלא גם עם בנים של אנשים אחרים ושחק עמם בדברי שטות וחכמות כסילות וחכמת מה להם ומאבד זמן אף ב' וג' שקות ביום כי השהות מצטרפות וענינו רואות שהוא רק מעשה היצר בעוה"ר כי יש לאדם תענוג מזה יותר מכל התענוגים וזה פשוט לפי גודל התענוג של העון כך גודל ענשו ובגדון רידן עונשו כפול ומכופל על שבטל עצמו מלימוד תורה הקדושה בעת הזאת וגם על מה שמחנכי מילדותם בשיחה בטלה ואו גם כי יזקין לא יסור ממנה ובוראי יתחרט באחרונה ואחריתו יהיה מר מאוד בעולם העליון אחר פטירתו על עון המר הזה. לכן בניי אהוביי בכקשה מכם מאד שתזהרו מאד מאד משיחת הילדים ותהיה אזהרת המשנה הקדושה שהיא תורה שבק"פ נסמרה למשה מסיני על פניכם בתמידות ומעיד אני על עצמי בניי אהוביי שנוהרתי מאד מאד לחנך בכרכות הנהנין ושאר ברכות אף שלא היו יכולין עדיין לדבר על נכון וברכתי עמהם בעצמי על איזה אכילה ושתייה גם ברכת המזון ומתינוך זה היה לי תענוג יותר מכל תענוגים שבעולם שגרמתי בזה נחת ליוצרנו ובוראנו ית"ש ויתעלה זכרו לעד. לכן בניי אהוביי תזהרו בזה גם אתם מאד מאד. גם מזהיר אני אתכם בניי אהוביי לדרך עם בניכם ש"י ברכה מעין ג' אחר אכילתם פת הבאה בכיסנין ותהיה גם ברכה זו מרגלא בפיהם וכיש ברכה אחרונה של בורא נפשות ושאר ברכות. ותזהרו ג"כ להזהיר למלמד של בניכם שישגיח ע"ז בהשגחה פרטיות על בניכם בעת שיהיו בחדר שלו שיברך עמהם ברכת הנהנין ברכה ראשונה ואחרונה

על כל איזה אכילה ושתייה. גם תזהירו למלמד שישגיח מאוד שיברכו הכרכה כראוי היינו בפירוד בין הדבקי וחנוך לנער ע"פ דרכו כו' כי ההרגל נעשה טבע. וראיתי למלמד תינוקת אחד שככל יום ויום כשבירך עם התינוק על מצוה ציצית על מליה קמן בכל בוקר היה אומר עם התינוק בסדור גם לשם יחוד הנדפס קודם עטיפת המליה גדול ואמר לי שכונתו בזה שגם כי יזקין לא יסור מסנה ואמרת לי יהי חלקי עמך בזה. לכן בניי אהובי אני מזהיר אתכם שתזהירו ג"כ למלמד תינוקות של בניכם שיהי להתנהג עמהם ג"כ בזה ולא זה בלבד אלא גם לשם יחוד הנדפס בסידורים קודם הנחת תפילין ילמוד עמהם בכל יום בכדי שיהא מרגלא בפיהם גם כי יגדילו בעזיה בניי אהובי על כל זה אני מזהיר אתכם מאוד ודי בהקרה זו.

מד. בניי אהובי גם זה אני מצווה אתכם באזהרה גדולה וזה הוא כפי שנהגתי אני עמכם שגזרתי עליכם בהיותכם עדיין קטנים שלא תשתו יי"ש כן אני גוזר עליכם שתתנהגו ג"כ עם בניכם ובנותיכם שיזכה אתכם הכורא ית"ש ויתעלה שמקטנותם תרחיקו מהם ששתיית היי"ש הוא ממש כמו שתיה של איסור ואז גם כי יזקין לא יסור ממנה. גם תגזרו עליהם ע"ז בגזירת כבוד אב שלא ישתו כל ימיהם עד מאה שנים. גם כי יזכה אתכם הכורא ית"ש לישא נשים לבניכם תדברו על לב אביהם ואמם שיגזרו גם הם על בנותיהם שלא ישתו ויין שרף מעת הנשואין כל ימי חייהם אף שהיו רגילין בזה מקודם ויהיו מוכרחים להסכים ע"ז כי כן צוואתי בצוואת שכיב מרע עליכם שתתנהגו גם כלותיכם בזה ואף גם שראוי לכל איש הישראלי מעם קדוש להזהיר לבניו ולכל בני ביתו ע"ז כי בעוה"ר ראיתי מכשולים רבים כאים משתיית היי"ש מי שרגיל בזה אנשים ובפרט נשים ר"ל. אך עליכם בניי אהובי אני גוזר ע"ז בגזירת כבוד אב ובצוואת שכיב מרע ולא עליכם בלבד אלא על כל יוצאי חלציי עד סוף כל הדורות שיזכה אותי הכורא ית"ש ויתעלה זכרו לעד היינו שאתם בניי אהובי תצוו לבניכם שיצוו גם הם לבניהם ובניהם לבניהם ע"ס כל הדורות ממש בצוואת יונתב בן רכב הנזכר בירמיה ס"ו ל"ה אך לא הככדתי עליכם בניי אהובי ויוצאי חלציי הכבדה ככידה כיונרב בן רכב ע"ה כגו' שם רק בשתיי יי"ש לבד.

בניי אהובי בשתיית ויין אף כיון כשר אני מזהיר אתכם שלא תשתו רק כוס של ברכה של קידוש והבדלה ולא תרגילו ח"ו כמו המון עם אף שירחיב ה' כבודכם בעושר רב. גם שתיית דבש דבורים ראוי לכל מי שנגע יראת אלקי' בלבו להרחיק שתייתו בחול רק ביום קדש כמו בשבת קדש וי"ט ובסעודת מצוה ואף גם זאת לא שתיה טרובה ח"ו בניי אהובי אתכם בניי אהובי והרי ספורש בזה"ק איך יגיע לאב חרפה גדולה ובזיונות גדולות אחר פטירתו בעולם העליון עיי מעשה בניי שאינם מתוקנים ולהיפך איך גורם לאביו בכשרון מעשיו כבוד גדול בעולם העליון אף שראוי לאיזה עונש כספורש כסאמר הקדוש הנ"ל וקביה חייש עליה ואותיב ליה בכורסא דיקרית. לכן בניי אהובי תזהרו בכל מה שהדרכתיכם בדרך הטוב ובדאי אהיה מליין ופטרון בשבילכם כעמוד ברזל אם תקיימו צוואתי. ודי בהקרה זו.

מה. הנה ענין מ"ע של ואהבת לרעך כמוך שהוא לכל גדול בתורה כבר הזכרתי כמה ענינים מסצוה זו בחבורי בשער הראשון ומה שעלתה על דעתי עוד להציג לפניכם בניי אהובי דברים פרטיים בקיו' מ"ע זו שמהם תקשו אל שאר דברים וזה הוא כשראיתי ביודעי ומסירי קריעה קטנה בכגדו הזהרתי אותו שיתקן קריעה זו ומקודם אמרתי בפה מלא בשמחה עצומה בזה הלשון יוצרי ובוראי ית"ש אני מוכן ומוסמן לקיים מצוה של

ואהבת לרעך כמוך שצותני בתורתך הקדושה ע"כ. אחר זה אמרתי לו בזה הלשון אחי ורעי הלא ידעת מקריעה קמנה נעשה קריעה גדולה הלא טוב לך לתקן הקריעה זו מיד במלאי קמנה שלא תצטרך אחיכ להניח עליה גדולה כי גם אני סתנהג כהמירוד כך ע"כ.

גם קבלתי מאיש א' רפואה בדוקה ומנוסה לפצעים ר"ל שעשיתי לעצמי כמה פעמים והועילה בעויה ושראייתי כמרתן איזה איש במכות ופצעים ברגליו או בשאר הגוף השבתי בדעתי בודאי הוא מרד ומעל נגד יוצרי ובוראי יתיש אם לא אומר לו הרפואה זו שבודאי יתרפא מסכתו ואקבור על מ"ע של ואהבת לרעך כמוך שצונו בוראי ואמרתי לו או לקרובו שיגיד לו שיעשה רפואה זו ומעיד אני על עצמי בניי אהוביי שהיה שמחה עצומה בלבי בקיום מ"ע זו בעניינים אלו וכיוצא ממש כקיום מ"ע של הנחת תפילין הקדושים וקיימתי מאמר חכמינו ז"ל במשנה והוי זמיר כמצות קלה ככחמורה ובאמת שקיימתי בדבור זה לחבירי בעניינים הנ"ל מ"ע הכתובה כחורתניו הקדושה ואהבת לרעך כמוך ובהיפוך אם לא אומר לחבירי זאת סתמת גיאות הייתי עובר על מ"ע והייתי נענש בזה וכבא על ביטול מ"ע דאורייתא רחמנא ליצ"ן. בניי אהוביי יש לי בעויה לכתוב לכם בקיום מ"ע זו עוד עניינים רבים אך יכלה הנייר והם לא יכלו כי רבים הם ואי אפשר לפרטם והצנתי לפניכם ענין אחד ומתם תקשו מעצמיכם אל עניינים רבים כיוצא וכהנה בניי אהוביי זכרו ואל תשכחו מ"ע זו בשבתך בכיחך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ובודאי לא תבאו לשום עון בעולם הן בדברים שבין אדם למקום כ"ה הן בדברים שבין אדם לחבירו ודי בהערה זו.

מן בניי אהוביי חשוקתכם יהיה בתמידות ליסע לארץ הקדושה ובודאי בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו והובא בספרים אם אין מוסכם בלכ אדם הישראלי בתכלית ההסכמה שבודאי קודם שימות יראה לשום פעמיו לנסוע לארץ הקדושה למות שם עונשו מרובה ר"ל ובודאי אם לא יהיה חשוקת האדם בתמידות לזה לא יהיה ג"כ הסכמה בלכו בזה לכן בניי אהוביי ברו לבבכם בזה ולהי' הישועה.

ת ו ש ל ב ע

צוואה לבניי שיחיו. איך יתנהגו אתר פטירתו.

א

מיום פטירתי עד אחר שלשים, לא תסעו מביתכם לאיזה דרך כלל וכלל ואפי' לדבר נחוץ מאוד, ותרבו בלימוד תורה הקדושה ובנתינת הצדקה בכל מה דאפשר, ומכ"ש שתזהרו בכוחות התפילה ובכוחות ברכת הנהגין ובטרם בברכת המזון עד מאד, ולא תדברו שום שיחה בטילה רק דבר ההכרח, גם זה בקיצור נמרץ, התחבולה לזה שתשבו כל היום בבהמ"ד, ולא תלכו לביחכם רק בעת האכילה ולינת לילה.

ב

כל שני שנים הראשונים מהפטירה, תתנו לכל הפחות בכל יום א' גדול פ' לצדקה, היינו חצי גדול קודם תפילת שחרית וחצי גדול קודם תפילת מנחה, ובעת הנתינה תאמרו: אני נותן צדקה זו בשביל נשמת אבי מורי ז"ל אלכסנדר זיסקינד במהר משה עובד ה' יתברך, שתעלה למעלה בנן עזן וגם בעת שתהיו באיזה דרך, תפרשו בכל יום לצדקה הנ"ל, וכשיודמנו ענייכ תתנו להם, וכשנה ראשונה, לבד צדקה הנ"ל תתנו ג"כ בכל יום א' של השבוע לכל הפחות א' גדול פ' בשביל אל מלא רחמים שעשו אתמול בשבת קודש, ויאמר הש"ץ בעבור שנדרו בניו לצדקה בעדה, ותאמרו ג"כ בשביל נשמת אבי מורי ז"ל.

ג

שנה ראשונה אחר פטירתי תשנו ב' פרקים משניות בכל יום, באיזה חבר דחוקא ולא ביחיד, בשביל נשמתו, פרק אחד אחר תפילת שחרית ופרק אחד אחר תפילת המנחה, ואף אם תהיו באיזה דרך אזהרתי שלא יהא נעדר לימוד השני פרקים משניות בכל יום, ותקחו משניות עמכם בדרך בכדי שיהא מומן אצליכם המשניות, גם קודם לימוד שני פרקים אלו בקר וערב, תפרשו מקודם חצי גדול לצדקה ותאמרו כנ"ל, ותיכף אחר לימוד המשניות תאמרו מקודם בחיתוך אותיות היטיב ולא במרוצה: ר' חנני בן עקשיא וגר' ותנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום כו', ואח"כ תאמרו קדיש דרבנן בכוחות.

ד

גם בשנה שני' אחר פטירתי תאמרו ג"כ קדיש דרבנן בכל יום אחר לימוד פרק משניות בשביל נשמתו, וזכר הזהרתי אתכם בהצוואה הגדולה שלא יהא נעדר מכם לימוד פרק משניות בכל יום כל ימיכם, וקודם אמירת הקדיש גם בשנה שני' ג"כ תפרשו חצי גדול לצדקה, בניי אהובי, לא הכבדתי עליכם הכבדה כבירה בכל הנתינות הנ"ל, כי כל הנתינות הנ"ל יהי' סך הכל פחות משנים ועשרים זהובים של כל השנה, ובשנה שני' יהי' פחות מסך זה, ואם ירחיב ה' את גבולכם בעשירות, אף בעשירות בינוני, תתנהגו כל ימיכם בנתינות צדקה הנ"ל בשביל נשמתו הנ"ל, לבד מנתינות הצדקה שתתנו בעדכם, לקיים מ"ע: נתן תתן, פתוח תפתח, ול"ת של השמר לך פן יהי' עם לבבך כו', כפי השגת ידיכם.

ה

תזוהרו מאד בכל זימים ובפרט בשנת ראשונה אחר פטירתי, להתמלל בכיהמ"ד דחוקא בציבור, ולהיות שיצ אצל העמוד, ותזוהרו שלא תגולו איזה קדיש מאבלים אחרים, ותזוהרו מאד מאד לאמר קדיש בכוחות עצומה, היינו בעת שתאמרו:--יתגדל ויתקדש שמה רבא, תכניסו

צוואת המחבר

בלבבכם צער ואנינות גדול על חילול שמו הגדול, ועל זה התפללו: מהי יתגדל ויתקדש שמו הגדול בביאת משיח צדקיננו ובבנין מקדשו הגדול הקדוש, ומכ"ש באמירת: אמן יהא שמיה רבא מברך, כיוונו כוונה זו ממש באנינות גדול מאד, ובתיבת יתברך, תקבלו עליכם מסירת גפשי, כפי שכתבתי בחיבורי בשם האר"י ז"ל ותזהרו בזה מאוד מאוד.

ועל כוונת התפילה כבר הזהרתי אתכם בניי אהוביי כמה וכמה פעמים גם כל ימיכם, ובפרט בשנה ראשנה אחר פטירתי, בכדי שיהא גדול כוונת תפילתכם תועלת לגשמתי ג"כ כידוע מספרים. העיקר בכוונת התפילה שתזהרו לעשות פירוד בין הדבקים, כפי שבארתי היטב בחבורי בעז"ה. גם אם יהי' התפילה בלא כוונה רח"ל, יהי' ג"כ אמירת הקדיש של אחריו שהיא ג"כ תועלת לגשמתי, להבל וריק, [כי] אם לא יהי' כל התפילה מראש ועד סוף בכוונת הלב ובחיתוך האותיות היטיב, על מה יהי' הקדיש שאחרי, ולא די שלא יהי' תועלת לגשמתי אלא גם ירידה רח"ל.

לכן בניי אהוביי, בקשתי מכם מאוד מאוד, שתזהרו בכוונת התפילה מאוד מאוד מראש ועד סוף, ועיקר קדיש יתום בתפילת שתרית, הוא קדיש שאחר סדר הקסורת קודם עלינו, וזווקא אם יהי' סדר הקסורת בכוונה אמורה, לכן אם [יש] ג"כ אבלים אחרים, תחלקו באמירת קדיש זה שיה בשות, כמו בשאר קדישים, שלא יהי' קדיש גזל בידכם וכלא חשוב, ועיקר להיות בתמידות ש"צ אצל עמוד להוציא חובת הציבור בקדיש וברכנו בכוונה עצומה פעמים בכל יום ותפילת המנחה ג"כ.

ותזהרו מאד בניי אהוביי בענין המצבות שכתבתי בצוואה להחברא קדישא, להתאמץ בזה כפי שמבואר שם, ולא כתבתי זה בצוואת ההברה קדישא רק כדי שיודעו גם הם לזרו אתכם בזה, ותקנו המצבות מהמטלטלין שישאר משלי, ואם לא יספיק תקנו מכיס שלכם ולצדקה תחשב לכם.

בניי אהוביי הנה העלתי קודם פטירתי על הגייר, בקשתי מהרב הגאון עם אלופי רוני דקהלתינו, גם מהחברא קדישא, בנידון הדפסת צוואת הגדולה בהתחלת הסדורים כידוע לכם, אך אם תראו שהרב הגאון עם אלופי רוני מתעצלים בדברי, או אם יהי' המניעה מהמדפיס כפי שחראו, אני מצווה אני אתכם בניי אהוביי בצוואת שכיב מרע ובכבוד אב שתזרזו עצמיכם להעלות צוואה הגדולה מראש ועד סוף על הדפוס אף בפני עצמה, אם אין ברירה, כמה שתרכזו אלף או יותר והוצאת הדפוס תקחו מהמטלטלים שישאר מאתי ואם לא יספיק תתנו אתם, ותקחו אח"כ ממכירת ספרי הצוואה ואין זה רק הלוואה ומשער אני בדעתי שלא יהי' בדפוס שלשה בויגן בשלימות, ויהי' רק הוצאות הדפוס לערך מאה זהובים ויותר עם הגייר, אך תזהרו מאוד שלא תתנו צוואה זו לאיזה מדפיס שידפיס לעצמו ויהי' הריחה שלו, כי ירא אנכי פן יתערבו בה דברים אשר לא נכונים ח"ו כידוע לי שאירע כזה בכמה ספרים, ואם תדפיסו בעצמכם תשגיחו שלא תערב ח"ו בו דברים אשר לא נכונים.

צוואה לחברא קדישא גמ"ח עם המתים.

ראשית חכמה יראת ה', הריני מוכן ומוזמן לקיים הפסוק (ישעיה א, כח) ושביה בצדקה. אשר כל הניצוצות הקדושות מתעלין בצדקה ומרחמנות שמרחמים על דל ואביון. ועל יד אחרונות דלתתא אחרונותא דלעילא מעילוי לעילוי עד עילת כל העילות, ויתעורר הרחמים הגדולים אשר הוא נחלה בלי מצרים, וימשך הרחמניות על כל הניצוצות הקדושות אשר בכל העולמות ועל כלל ישראל עם קדוש. והריני מצוה לבניי שיחיו ולאשתי שתחי' ולהחברא קדישא שיעמדו בעת פטירתתי, שיפרשו ממועות שלי אם יהי' בעין או מהמטלטלין שלי, ובניי או שאר העומדים יתנו מעות בעד המטלטלין סך תרי"ג גדולים פוליש, כנגד תרי"ג מצות שצונו בוראנו יתברך ויתעלה, שהם מספר שמי: אלכסנדר מספרו שס"ז, מצות לית, וזיסקינד עם ז' אותיותיו מספרו רמ"ח מ"ע, שהם תרי"ג, ומיום עמדי על דעתי קבלתי עלי בתמידות לקיימם בכל מה דאפשר. ואח"כ יפרשו עוד שבעה עשר גדולים ולכוון בשם הגדול איהוה, הידוע שגרשם בר"ת א"ת ה'שמים ו"את הארץ, שהוא גושפנקא דמלכא דחתים בה שמיא וארעא, שהוא כמנין ס"ב, וימשך הטוב מהטוב והמטיב לר"ל כללות ישראל עם קדוש ויתעלו כל הניצוצות הקדושות בכח הטוב הזה. ויכחשו שכ"ז גדוליו אלו ישלימו לעשרים ואחד זהובים שלימים כמספר שם של כ"א, שהוא שם הקדוש אהייה. ואח"כ יפרשו עוד כ"ב גדולים, כנגד כ"ב אותיות הקדושים שהאמנתי באמונה אמיתית בהם ובסודם, ואח"כ יפרשו עוד ד' גדולים, כמספר שם הוי"ה ב"ה וב"ש שהאמנתי בו ובכל שמות הקדושים של יוצרנו ובוראנו ב"ה וב"ש לעד ולעולמי עולמים. ותיכף ישלימו א' גדול נגד מלא העלין אשר הוא חסדים גדולים ורחמים גמורים ויומקו הש"ך דינים מעל כללות ישראל עם קדוש הרי כ"ז גדולים, ואח"כ ישלימו עוד ה' גדולים להשלים לכ"ז אלו, כמספר ל"ב נתיבות פליאות חכמה שאני מאמין בהם באמת, ויהי' סך הכל כ"ב זהר פוליש ושני גדולים. בניי ואשתי, אם רצונכם לגמול עמי חסד של אמת, תוכלו להוסיף על סך הג"ל כפי רצונכם.

והאנשים שיעמדו אצלי בעת שאהי' גוסס, יאמרו שבעה פעמים ויהי' נועם עד ו א ר א ה : ב י ש ו ע ת י , בפנים בסידור דוקא בדחילו ורחימו ובפירוד בין הרבקים. ובכל אמירת המזמור יפרשו ממועות שלי לא פחות ממטבע אחת כסף, ויאמרו בפה מלא: אנחנו מפרישים צדקה בשביל נפש רוח ונשמה של אלכסנדר זיסקינד הנולד מהאשה רבקה. ותיכף אחר כלות נפשי מגופי אל שורשה, יחלקו כל הסך הג"ל עם ד' מטבעות אילו לאביונים לומדי תורה מהוגנים. ותיכף אחר זה יקיימו בי החברא קדישא ארבע מיתות ב"ד בהגוף שלי, ובהיות שסקילה חמורה מכולן יעשו כל המיתות בסקילה, היינו שבעה פעמים דוקא כנגד ז' ספירות הקדושים ויהוה מאד שיזא הסקילה כדנא, היינו גבוה שתי קומות, ושערתי שבקאמר שלי יהי' שתי קומות מן התקרה עד הקרקע. ואף אם יהי' יציאת נשמתי בחדר אחר, ישאו אותי דוקא אל הדר שגבוה שתי קומות. ויעשו בי דין סקילה ממש, וכזה יעשו, שינביחו אותי כמה אנשים עד התקרה ממש ויזרקו אותי בכח גדול/דוקא על הארץ בלי שום הפסק סדין או קש, וכזה יעשו שבעה פעמים זו אחר זו.

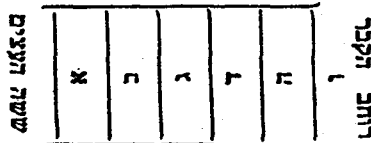
הריני גוזר בחרם יהלשע בן נון ובהרם שלי על החברא קדישא, שיעשו בי השבעה מיתות בסקילה ולא יחיו על תבייתן שלי, כי תבייתן הוא כבודי, להפטר קצת מהדין הגדול העליון. ואדרבה מי שיעשה בעצמו בי מיתות אלו, למצוה רבה יחשב לו ואהי' בעדו מליץ טוב בעולם העליון, שקיים בי ואתבת לרעך כמנך. אך מי שיעכב בזה, בודאי אנקם מפגנו.

צוואת המחבר

ואקוה שלא יעברו ח"ו על החרם הנ"ל. גם אחר עשיית דין סקילה כנ"ל. לא ינוחו אותי על קש רק על הקרקע ממש, ובקשתי מאוד ומאוד מהחברא קדישא שלא יגעו בי רק טבולי יום במקוה כשירה.

וקודם רחיצה ולבישה, יקפו גופי עשרה אנשים מהחברא קדישא שבעה פעמים, חמשה מהם יאמרו בכל הקפה: ויהי נועם עד ואראהו בישועתי, וחמשה מהם יאמרו: שיר למעלות אשא עיני אל ההרים, עד סוף המזמור. אלו ואלו אחר אמירת המזמורים יאמרו אנא בכח עד יודע תעלומות. ואחר אנא בכח יאמרו פסוק בס' בא: ואמרתם זבח פסח הוא לה' כו', ואחר פסוק זה יאמרו פסוק בס' וירא: ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסגורים כו', ופסוק זה בלבד יאמרו ישר הופוך. וכל זה אחי ורעי בקשתי שתאמרו בכוונה מלה במלה בפנים בסיודר דוקא, והפסוקים בחומש, וליתן פירוד בין הדבקים. ובפרט שכל שם משמות הקדושים של המזמורים ושל פסוק ואמרתם כו' תאמרו בכוונה עצומה, שלא אגרום שתצא מפיכם שם שמים לבטלה ח"ו, היינו שלא בכוונה, ויהי לי עונש ח"ו, כי הקב"ה מדקדק עד חוט השערה. אך אם יהי פטירתי סמוך למנחה ובפרט בעש"ק ועי"ט סמוך למנחה, שלא יהי שהות לעשות ההקפות כנ"ל, עכ"פ דין שבעה פעמים סקילה אני מזהיר באזהרה גדולה שיעשו בנופי כנ"ל. ותיכף אחר כלות ההקפה יהי הרחיצה, ואחר הרחיצה כנהוג ישליכו עלי תשעה קבין מים נקיים זה אחר זה, היינו ד' פעמים ס' קבין, וישערו שיהיה בכלי תשעה קבין שלימים דוקא, ויעמדו אותי על הארץ ברחיצת תשעה קבין ואחר זה יהי הלבשה.

והריני גוזר ואומר שיהי התכריכין שלי רק מפשתן חדש בינונים, ולא יהיה אף חוט אחד ממין אחר אפילו משי רק פשתן. גם הסלית יהי מפשתן וציצית של פשתן, ותלמיד חכם יעשה הציצית בטלית ב"ג חוליות בכל אחד מהציצית כגודע. גם הקיטל יהי מפשתן חדש ולא קיטל ישן. גם הכתונת וכל התכריכין יהיה מפשתן חדש דוקא, והתפירה יהי צ"י גשים זקניות דוקא. ובקשתי מאוד ומאוד להחברא קדישא, שתיכף אחר גמר ההלבשה יקראו י"ג אנשים לומדי תורה יושבי אוהלים בתמידות והם יהי ב"ד והם יצרפו עמהם כל החברא קדישא ויתנו חרם גדול בזה הלשון: אנחנו ב"ד עם כל החברא קדישא בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה, מחרימין אנחנו כל המזיקים וכל המקטריגים שנבראו מטפת זרע שיצא מן אלכסנדר זסקינד בן רבקה, בא"ז אופן שהי' מעולם עד היום הזה, הן בגלגול הזה והן בגלגולים אחרים הקודמים, אנחנו כלנו בצירוף קודשא בריך הוא ושכינתיה מחרימים את המזיקים ואת המקטריגים ההם שלא יגעו לא בגופו ולא בתכריכיו ולא במיטתו, ולא ילח אותו מכאן לקברו כלל וכלל. והריני גוזר ואומר שלא יעשו לי ארון כלל בקבר. גם בצדי הקבר לא יהי שום עץ, ומכ"ש שלא יכסו הקבר בנסרים, אך כזה יעשו: יתקנו מקודם הקבורה ששה חתיכות עצים עובין בערך רוחב אנדול ורוחבן כערך שלשה אצבעות ואורכן כרוחב הקבר ומעט יותר כשנים ונ' אצבעות בכדי שבמעט זה יוכלו להחחיבם בצדי הקבר למעלה מהגוף שלשה רבע אמה, היינו שני חתיכות עצים הנ"ל. יתחבם אחת במקצוע ממש לצד הראש ואחד במקצוע לצד הרגלים וד' חתיכות יתחבם ברוחב הקבר רחוק א' מחבירו, כזה:

ועל ששה חתיכות עצים אלו יפרסו סדין פשתן עבה וחדש דוקא, ארכה ורחבה כמדת אורך ורוחב הקבר ומעט יותר, ועל ב' צידי כחבו של הסדין יתחבו בהם או יתפרו היטיב

י ס ו ד ו ש ו ר ש ה ע ב ו ר ה

עליהם מיתרים חדשים, דוקא ושל פשתן דוקא ולא של קנבוס. ומיתרים אלו יקשרו היטיב סביב העצים שאצל מקצוע הראש והרגלים בכדי שיבינו שבדאי לא יתק הסדרין מהר מעל העצים, ועל הסדרין הזה ישליכו העפר לכסות הקבר. ותחת ראשי יניחו חיבורי הנכתב הראשון, גם רשמתי עליו בהתחלת הספר.

ובקשתי מאד מהחברה קדישא שלא ישנו ממה שכתבתי ולא ילכו בני אחר המטה, הריני גוזר ואומר שלא ידברו עלי שום שבח כלל, רק את השבח הזה ידברו עלי: מה שאני מעני עלי שמים וארץ והיודע תעלומות יודע ויעיד עלי ג"כ אחר פטירתי שהייתי מאמין באמונת אלהותו, ית"ש ויתעלה זכרו לעד, ממש כמשה רבנו ע"ה, אך הוא ידע בבירור כפי גדל עיני שכלו, כמ"ש (במדבר יב, ז) בכל ביתי נאמן הוא, ואני השפל בגדל אמונה שלמה ואמחות ברורה, בלי שום פקפוק וספק כלל ח"ו, גם בבירור גמור לפי קט שכלי. גם שבח זה יאמרו עלי: שכמה וכמה פעמים ביום, בעת שהייתי בטל מלמוד החורה הקדושה הייתי מקבל על אלהותו ית"ש ויתעלה.

תיכף אחר הקבורה יתעסקו לדבר עם חוטב המצבות לעשות שתי מצבות, א' מראשותי וא' למרגלותי, בכדי שתוגמר מלאכתן תיכף אחר שבעה, אך אם לא יהיה באפשרות לגמור את המלאכה תיכף אחר שבעה, בקשתי מכם, בני אהובי, במאד מאד שתתאמצו בהתאמצות גדולה להעמיד את המצבות קודם שלשים. על המצבות לא יחקו שום תארים כלל רק: "פה נטמן אלכסנדר זיסקינד במו"ה משה הנוולד מהאשה רבקה, עובד ה' יתברך ביום פלוני ובשנה פלונית" בכתב אשורי גדול. ובזו הלשון תהי ג"כ חתימת בני שיחיו: משה ארי' במ"ה אלכסנדר זיסקינד עובד ה' יתברך, גם בני בני שיזכה אותם השם יתעלה, יחתמו ג"כ שמם בזו הלשון: פלוגי בלא"א מו"ה משה או משה ארי' נכד אלכסנדר זיסקינד עובד ה' יתברך. וחקיקת המצבות תהי' לצד פנים, היינו לצד הקבר, ועל כל אחת מהמצבות יעשה סימן, היינו במצבה שאצל ראשי יהי' חקוק עליה למעלה מהשורות תיבות אלו: ל צ ד ה ר א ש ושאל מרגלותי: ל צ ד מ ר ג ל ו ת י ו. והמצבות תהיינה דוקא של אבן ולא של עץ, והאבנים תהיינה גבוהות ועכ"פ בינוניות ולא נמוכות. הריני גוזר ואומר שלא יניחו שם אדם בד' אמות של הקבר שלי כ"א צדיק גמור מפורסם, ודוקא שהי' רגיל ללמוד ג"כ חבור שלי. ובקשתי מאד מהחברא קדישא שלא יכבידו כ"כ מעזת הקבורה על בני שיחיו, ואם ירצו בני לחקיק את קברי בחומה, לא יקיפו רק אחר שנה שלמה מעת פטירתו. גם לא יעשו כיפה רק קורות בלא גג.

ומכל אותם שקבלו מחבורי אף עבודה קטנה מעבודת הבורא ית"ש, בקשתי שטוחה וסרושה כאלו דמות דיוקני עומדת לפניהם ומתחננת לעשות עמרי חסד ואמת, ללמוד בכל יום עד כלות שנה ראשונה איהו מאמר בעקידה, אך הלמוד יהיה בדחילו ורחימו, וקודם הלמוד יאמרו: הריני רוצה ללמוד עקידה בשביל נפש רוח ונשמה של פנ"ע להציל את נפשו מיד העשוקים ולהעלותה ממדרגה למדרגה. ואם יתנדב לפעמים ליתן קודם הלמוד לצדקה בשביל נשמתו, גם לומר קדיש דרבנן בשביל נשמתו, מה טוב. גם בקשתי היא במאד מאד מכל אותם שקבלו כבר מחבורי איהו עבודה מעבודת הבורא ית"ש, שיקבעו למד בכל יום בחבורי, היינו פרק בכל יום מראש החבור ועד סוף, ויתנהגו בלמוד זה כל ימיהם ושנותיהם, היינו אחר סיום פעם אחת יתחילו פעם ב' וכן כמה פעמים עד מאה שנים שיחיו. גם מכל לומדי החורה הקדושה, אף מי שלא קבל מעולם דבר מה מחבורי, בקשתי היא במאד מאד שיקבעו בו שעור למד בכל יום, ומבטיח אני אותם שאהיה מליץ טוב בתמידות בעדם בעולם העליון ולהשומע יוגעם.